

živá

1 / 2019 ZPRAVODAJ ČESKÉ ZEMĚDĚLSKÉ UNIVERZITY V PRAZE

univerzita

Markéta
Davidová:
Jak zvládat
školu
a vrcholový
sport najednou

ČZU získala
institucionální
akreditaci

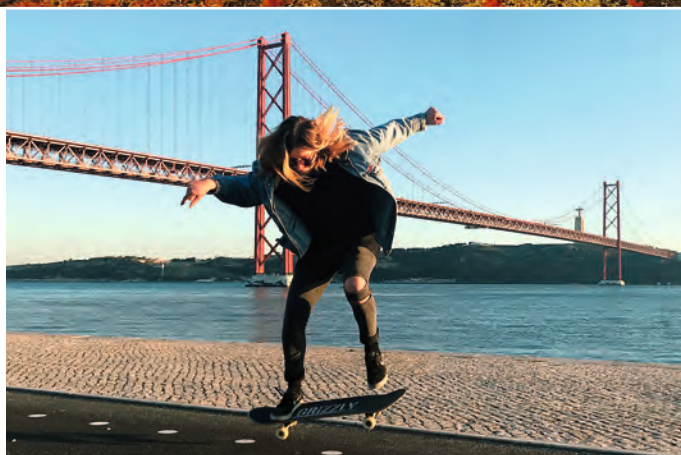
Univerzita plná života

WWW.CZU.CZ

Fotosoutěž Erasmus plus tvůj nejlepší zážitek

Oddělení mezinárodních vztahů uspořádalo na přelomu ledna a února soutěž pro studenty, kteří vyjeli v rámci Erasmu+ do zahraničí, ve hře bylo stipendium. Hlasování o nejlepší fotografie probíhalo na facebookové stránce České zemědělské univerzity. Zvítězily ty fotografie, které dostaly nejvíce označení „to se mi líbí“ či „super“. Čtvrtou vítěznou fotografií poté vybral rektor ČZU. Všem oceněným gratulujeme.

1. místo – Miloš Jodas

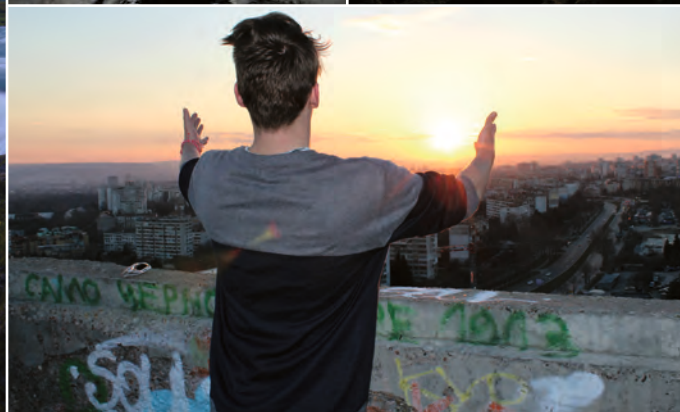

2. místo – Kateřina Jurkovičová

3. místo – Tereza Kožená

Cena rektora – Anna Kubátová

Vážené kolegyně, vážení kolegové, milí studenti,

poslední číslo zpravodaje Živá univerzita v minulém roce svádělo k bilancování. První číslo roku 2019 naopak svádí k určitému výhledu do budoucnosti. Nezbyvá než souhlasit, že rok minulý byl pro univerzitu v mnoha směrech rokem velmi úspěšným. Ze své pozice, zřízené s nástupem nového vedení, vidím, že udělení institucionální akreditace v tak širokém záběru oblastí vzdělávání prokázalo, že mechanismy systému kvality jsou na naší univerzitě dlouhodobě dobře nastaveny. Přesto nás čeká dlouhá cesta, na které musíme prokázat, že jsme opravdu univerzitou kvalitní, jež si zaslouží stále větší mezinárodní respekt.

Míra autonomie, kterou nám institucionální akreditace přinesla, vyžaduje a bude vyžadovat, abychom jako univerzita dokázali nést tíhu našich rozhodnutí, a umožňuje nám do velké míry rozhodovat, jak moc vysoké nároky na sebe samé si budeme klást. Ze života asi všichni víme, že je občas velmi snadné, když za nás rozhodne někdo jiný nebo máme možnost dát někomu dalšímu posoudit naši práci. Pokud se nám poté rozhodnutí nelíbí, dokážeme snadno označit viníka nebo práci opravit. Možnost samostatně vytvářet a uskutečňovat studijní programy v určité oblasti vzdělávání, pro niž máme institucionální akreditaci, bude klást velké požadavky na jejich kvalitu a je jen a jen na nás, jak s touto odpovědností naložíme.

Již dnes je jasné, že práce začíná u garantů studijních programů, kteří jsou za nově akreditované studijní programy do velké míry spoluzodpovědní a ručí za jejich obsah a kvalitu. Na sedmdesáti studijních programech, které byly od listopadu loňského roku předloženy k posouzení Radě pro vnitřní hodnocení, vidím spoustu odvedené práce všech zúčastněných a rád bych jim na tomto místě velmi poděkoval. Nový akreditační proces je pro nás všechny stále živý, přináší větší míru administrativní zátěže a odpovědnosti, avšak aktivní a přínosné zapojení zaměstnanců i studentů při vytváření studijních programů a při jejich hodnocení nám umožní rychleji reagovat na nové potřeby praxe a dynamický vývoj jednotlivých oborů.

V nastavení směru rozvoje univerzity hráli a hrají studenti vždy tu nejdůležitější roli. Na vás, na studentech, je především to, abyste se ve velké míře aktivně zapojovali do diskusí, anket a dotazníků, nebáli se vyjádřit svůj názor, který je pro zachování míry objektivity v evaluačních procesech univerzity anonymní. Vyjádřením svého postoje univerzitě pomáháte zvyšovat její kvalitu, jež se odrazí i v kvalitě vašeho vzdělání. Studenti jsou pro univerzitu prioritou, ale již delší dobu je zřejmé, že nelze jednoduše oddělit vzdělávací činnost od vědy, výzkumu, transferu poznatků do praxe a od spolupráce s praxí. V současném akreditačním systému tyto pilíře utvářejí jednotný celek ve formě vyžadovaných standardů. Proto je nezbytné se vydat cestou excelentních výstupů. Vždyť co by byla univerzita bez toho, kdyby studenti prostřednictvím svých vyučujících neměli možnost přístupu k těm neaktuálnějším poznatkům, trendům a dění v praxi?

Za sebe mohu říci, že to, v čem spatřuji největší potenciál univerzity, je jasně vymezená, avšak široká multidisciplinarita. Vyzařuje i z tohoto čísla zpravodaje, kde se přenesete přes mnoho kontinentů, od robotiky k antilopám a dozvíte se, že kampus ČZU patří k těm neekologičtějším na světě. Přeji všem studentům a zaměstnancům všechno nejlepší v tomto roce, hodně pracovních a studijních úspěchů, ale co je nejdůležitější, i úspěchů osobních.

doc. Ing. Petr Valášek, Ph.D.
prorektor pro kvalitu vzdělávací a tvůrčí činnosti

Obsah

5 INFOGRAFIKA

SIC v datech 2018 5

6 LIDÉ

Prof. Ing. Jaroslav Petr, DrSc.: 6

Veřejnost musí mít od vědců objektivní informace... 6

Markéta Davidová: 8

Studium mě velmi baví... 8

Mgr. Jaroslava Glaserová: 10

Nový vítr v Point One 10

Martin Svátek: 11

Aplikace Dobrey otvírá svět domácích kuchyní 11

12 VĚDA, VÝZKUM A PROJEKTY

Jak přizpůsobit evropské lesy klimatické změně? 12

Splní antilopy naše očekávání? 13

Tři roky s Prameny 14

Měření a management uhlíkové stopy... 16

Douglaska: náhrada za chřadnoucí smrk? 17

Cesta za deštnými pralesy do Kamerunu 18

Pokročilé konstrukce fotovoltaických systémů... 20

FTZ uspořádala vědeckou konferenci v Kambodži 21

Institucionální plán ČZU na roky 2019 a 2020 22

24 STUDIUM

Pátý ročník CZeCH projektu 24

Nové doktorské studijní programy na FLD 25

ČZU získala institucionální akreditaci 26

Doktorská vědecká konference PEF Think Together 27

28 ZAHRANIČÍ

Absolventi FTZ pomáhají chránit národní park v Beninu 28

Zástupkyně Katedry jazyků PEF navštívily ruské kolegy 29

Poslední žirafy západní Afriky 30

FLD přispívá k lesnickému vzdělávání v Laosu 31

32 AKTUALITY

International Fair Party už po šesté na ČZU 32

Studenti poznávají práci Odboru pro vztahy s EU 33

Carsharing Uniqway 34

Veletrh pracovních příležitostí ČZU 35

ČZU uspořádala lednové Dny otevřených dveří 36

Kampus ČZU patří k nejekologičtějším na světě... 38

Příběhy našich univerzitních lip svobody 39

Aktuality 40

Z akademického života 46

Markéta Davidová: Studium mě velmi baví...

str. 8

Tři roky s Prameny

str. 14

Douglaska: náhrada za smrk?

str. 17

Absolventi FTZ pomáhají chránit národní park v Beninu

str. 28

Cesta za deštnými pralesy...

str. 18

Dny otevřených dveří

str. 36

Poslední žirafy západní Afriky

str. 30

Nejlepší foto zvířecího kamaráda

str. 47

SIC v datech 2018

Za rok se může stát mnoho. Pojďte se s námi ohlédnout za data z minulého roku.

VELKÁ ČÍSLA		
72 uživatelů u výp. pultu za hodinu mezi 10.-11. hodinou 12. února	683 návštěvníků Velké studovny za den ve středu 2. května	64 899 stažených PDF z databáze ScienceDirect za celý rok
1 382 uživatelů u vypůjčného pultu za celý týden 12.-16. února	8 100 návštěvníků Velké studovny v průběhu dubna	5 323 vydaných ISIC karet za celý rok
3 676 vygenerovaných citací v CitacePRO za celý březen	1 105 prodloužených výpůjček v katalogu za celý duben	204 zaregistrovaných studentů kombinovaného studia za celý rok
125 hodin školení informační gramotnosti za celý rok	278 zpřístupněných plných textů mimo předplatné za celý rok	4 723 prodaných kusů publikací v e-shopu skript za celý rok

NEJPŮJČOVANĚJŠÍ KNIHY

NEJPŮJČOVANĚJŠÍ SKRIPTA

NEJPRODÁVANĚJŠÍ PUBLIKACE (počet prodaných kusů)

NEJČTENĚJŠÍ E-KNIHY

1. An Introduction to Nuclear Waste Immobilisation
2. Fundamental of Soil Ecology
3. Ethology of Domestic Animals: An Introduction Text
4. Homosexuality in Greece and Rome: A Sourcebook of Basic Documents
5. Business Planning Guide: Creating a Winning Plan for Success

NEJČTENĚJŠÍ EL. ČASOPISY

1. Science of the Total Environment **2668 PDF**
2. Forest Ecology and Management **2211 PDF**
3. Biological Conservation **1050 PDF**
4. Geoderma **998 PDF**
5. Theriogenology **959 PDF**

počet stažení

Veřejnost musí mít od vědců objektivní informace, jinak se rozhoduje zejména na základě emocí

Profesor Jaroslav Petr obdržel Cenu předsedy Rady vlády pro výzkum, vývoj a inovace, a to především za popularizaci vědy. Jak moc je důležitá a co by se mohlo stát, pokud bychom se jí nevěnovali, vysvětlil v rozhovoru.

Obdržel jste Cenu předsedy Rady vlády pro výzkum, vývoj a inovace za popularizaci výzkumu. Co to pro vás znamená?

Členy Rady pro výzkum, vývoj a inovace jsou vynikající vědci, silné osobnosti. Takže ocenění od nich si opravdu vážím a mám z něj radost.

Ocenění jste získal zejména za své aktivity v oblasti popularizace výzkumu. Jak moc je tato činnost podle vás důležitá?

Popularizace vědy je jen můj koníček, ale považuji ji za důležitou. Veřejnost potřebuje in-

formace o tom, co se ve vědě děje, třeba i proto, že má velký vliv na využívání technologií, jako jsou například geneticky modifikované plodiny nebo atomová energetika. Pokud lidé nemají objektivní informace, pak se rozhodují na základě emocí a zhusta se rozhodují špat-

ně. A kdo jiný než vědci by měli veřejnosti informace o vědě dávat?

Pokud my vědci nebudeme veřejnost informovat o tom, co děláme, mohou lidé dojít k závěru, že vědu vlastně ani nepotřebují. A pokud se téhle „nálady“ chytí nezodpovědní politici, vědu omezí a za „ušetřené“ peníze postaví třeba další kus dálnice. Lidé s tím budou zpočátku možná i spokojení. Ale až tenhle neblahý krok přinese své plody třeba v podobě méně kvalitní výuky na univerzitách – protože kvalitu univerzitní výuky podmiňuje i velmi kvalitní výzkum –, tak bude pozdě.

Věnují se čeští vědci popularizaci dostatečně, nebo by naopak měli tuto činnost zintenzivnit?

Čeští vědci se snaží a mnozí z nich popularizují hodně a dobře. Na některých univerzitách nebo fakultách už funguje popularizace velmi pěkně. Jinde je popularizace popelkou a podle toho taky vypadá. I když mají tyto univerzity nebo výzkumné ústavy skvělé výsledky, veřejnost o nich neví. A to je hrozná chyba.

Jaký by byl podle vás ideální stav: každý vědec by měl například svůj výzkum popularizovat či by na tom měla každá instituce pracovat?

Každý vědec popularizovat nebude a ani nemůže. Někdo na to prostě není a byla by chyba ho k tomu nutit. Na druhé straně tu nemáme systém, kterým bychom ty vědce, kteří popularizovat chtějí, učili, jak se to správně dělá. My popularizátoři jsme zhusta naproští samouci.

Hodně by pomohlo profesionální zázemí na ústavech a univerzitách, které by vědcům usnadnilo popularizaci jejich výzkumu nebo to za ně udělalo na potřebné úrovni. Pokud dostanou novináři tiskovou zprávu o novém objevu a nerozumí, o čem se v ní píše, tak je to špatně. A to se bohužel stává.

Občas se hovoří o tom, že mezi vědci a veřejností je propast, že vědci vytváří „výzkum pro výzkum“, který je pro běžného člověka nevyužitelný. Je tomu podle vás tak? V případě že ano, čím je to dáno?

To je právě důsledek toho, že nevysvětlujeme veřejnosti, k čemu je výzkum dobrý a v čem je důležitý.

Veřejnost si často neuvědomuje, že i ryze teoretický výzkum je hrozně důležitý. Třeba proto, že v delším časovém horizontu přinese praktické využití. Vezměme si výzkum řeči a jazyka. Může to vypadat jako hraní se slovíčky, ale z výsledků tohoto výzkumu pak čerpají lidé, kteří vyvíjejí aplikace počítačů nebo telefonů ovládané lidským hlasem.

Popularizaci vědy se zabýváte dlouhodobě. Co vás k tomu přivedlo?

Touha vyprávět příběhy. Zkoušel jsem psát povídky a některé mi i vyšly v různých časopisech nebo antologiích u nás i v zahraničí. Ale když jsem začal pracovat v oboru živočišných biotechnologií, uvědomil jsem si, jak fantastické příběhy píše věda. Jsou mnohem lepší než ty, které bych dokázal vymyslet. Tak jsem začal „vyprávět“ příběhy vědy a vědců a dělám to už skoro třicet let.

Ukazuje se z vašeho hlediska, že to má smysl?

Nejen že to má smysl, ale je to skutečně důležitě. Vezměme si současný stav molekulární genetiky a genového inženýrství. Žijeme v revoluční době a veřejnost to v dřívější době netuší. Technologie CRISPR/Cas9 může od základů změnit náš svět. Může změnit lidstvo. V Číně už se narodily první děti s cíleně vylepšenou dědičnou informací. A veřejnost to vnímá nikoli jako symptom revoluční proměny světa, ale jako exces, nad kterým se po čase „zavře voda“. Přitom veřejnost by měla mluvit do toho, jak a k čemu budeme CRISPR/Cas9 a další techniky pro tzv. editaci genomů používat. A měla by si svůj názor tvořit nikoli na základě emocí, ale na základě objektivních hodnověrných informací. A kdo je má veřejnosti dát, když ne vědci, kteří tomu rozumí?

V médiích vystupujete s různorodými tématy. Jak si vybíráte ta, která jsou k popularizaci vhodná?

Často si je nevybíráám já, ale redaktoři. Teď mě třeba redakce časopisu *Vesmír* požádala o článek o genovém dopingu. Jindy nabídnu redakcím, s kterými spolupracuji, širší okruh témat a oni si vyberou to, co se jim nejvíc hodí. A jejich výběr může být dán třeba i tím, jaké další články mají připravené pro dané číslo časopisu nebo jaké příspěvky budou odvyšlané v daném rozhlasovém pořadu. A někdy jsem to já, kdo téma redaktorům nutí. To se stává v případech, kdy jsem přesvědčený, že jde o důležitou informaci, kterou by veřejnost měla dostat. Někdy se to nepovede. Když jsem poprvé navrhl ve *Vesmíru*, abychom napsali o tehdy zcela nové technologii CRISPR/Cas9, připadalo to redaktorům jako příliš „technické“ téma. Ale pak začal článek o CRISPR/Cas9 urogovat třeba i vynikající ge-

netik profesor Václav Hořejší. Redakce svůj názor rychle korigovala a článek vyšel.

Kterému tématu jste se na poli popularizace v poslední době věnoval?

Hodně teď vysvětlujeme situaci po narození čínských dětí s vylepšenou dědičnou informací. To je skutečně zlomový okamžik, který sice Číňané provedli tím nejhroším možným způsobem, ale i tak je to počin srovnatelný s přistáním člověka na Měsíci. O tom teď hodně píšu, přednáším pro veřejnost, poskytuji rozhovory. Snažím se, co to jde. Samozřejmě kvůli tomu nemůžu ošidit svůj výzkum a výuku na univerzitách, a tak je to někdy dost hektické a nezvládnám toho tolik, kolik bych chtěl. Když přijedu domů z přednášky pro veřejnost o plůnoci a ve dvě ráno vstávám do práce, tak je mi jasné, že se pohybuji na hraně toho, co můj seniorský organismus ještě může zvládnout.

V současnosti působíte zejména ve Výzkumném ústavu živočišné výroby v Praze-Uhřetěvesi, zároveň ale také na Fakultě agrobiologie, potravinových a přírodních zdrojů na ČZU. Čemu se věnujete ve vlastním výzkumu?

Zabýváme se látkami znečišťujícími životní prostředí a jejich negativními dopady na rozmnožování savců. Testujeme ty látky na vajíčkách prasnic. Výsledky jsou zajímavé i pro naše kolegy z humánní medicíny, protože prasečí a lidské vajíčko k sobě mají hodně blízko. Bohužel často zjišťujeme, že látky považované za bezpečné mohou ve skutečnosti přispívat k tomu, že pětina partnerských párů v západním světě má problémy s početím dítěte.

Baví vás více výuka, či vlastní výzkum?

Pro mě jsou to jakési spojené nádoby. Díky tomu, že dělám vědu, můžu studentům přednášet o nejnovějších objevech a poznacích a někdy i o výsledcích ze své vlastní laboratoře. A výuka mě nutí, abych sledoval mnohem širší problematiku, než jakou se zabývám v laboratoři. To mi zase přináší novou inspiraci pro výzkum. Výzkum mi přináší radost z objevování úplně nových faktů, které před námi nikdo nikdy neviděl. Při výuce se často potkávám s chytrými, cílevědomými studenty, kteří jsou zapálení pro svůj obor. A to si taky moc užívám.

Prof. Ing. Jaroslav Petr, DrSc., (*1958) vystudoval tehdejší Vysokou školu zemědělskou, obor zootechnický. Od roku 1983 pracuje ve Výzkumném ústavu živočišné výroby v Praze 10 – Uhřetěvesi. Zároveň působí na Katedře veterinárních disciplín Fakulty agrobiologie, potravinových a přírodních zdrojů. Profesorem v oboru fyziologie, anatomie a reprodukce hospodářských zvířat byl jmenován v roce 2004. Ve své odborné práci se nyní zabývá látkami, kterými člověk znečišťoval životní prostředí a u kterých je důvodné podezření, že mají negativní dopad na plodnost lidí i zvířat. V říjnu 2018 získal Cenu předsedy Rady vlády pro výzkum, vývoj a inovace, a to v oboru biologických a zemědělských věd.

Studium mě velmi baví, i díky tomu ho zvládám skloubit se sportem

Patří mezi nejvýznamnější studenty ČZU. Kromě úspěchů ve studiu na Fakultě agrobiologie, potravinových a přírodních zdrojů je totiž výraznou ženou současného českého biatlonu. Nejen o jejích plánech do budoucna jsme hovořili se sympatickou reprezentantkou Markétou Davidovou.

Co vás přivedlo na ČZU?

Vždy mě to táhlo ke zvířatům, a když jsem se rozhodovala, kam na vysokou školu, ČZU byla jasnou volbou. Je to blízko Jablonce, odkud pocházím, takže to mám sem asi hodinu. Navíc mě zaujal obor, velmi mě baví. Je to zajímavé studium.

Jaký obor u nás studujete?

Zoorehabilitaci a asistenční aktivity se zvířaty na Fakultě agrobiologie, potravinových a přírodních zdrojů. Předměty jsou průřezem všemi možnými oblastmi, máme zvířata, máme lidi, občas se to propojí dohromady. Mě ale baví nejvíce zvířata, takže například zoologie, anatomie a podobně. Máme i povinné praxe, týden ve stájích a týden u koní a potom jsou také odborné praxe.

Jste ve třetím ročníku, to znamená bakalářskou práci a státnice. Čemu se ve své práci věnujete?

Jako téma mám tejpování koní. Tejpování se u koní aplikuje v podstatě ve stejných případech jako u lidí. To znamená při zraněních, jako prevence zranění, po operacích, při otocích a podobně. Tématem se v práci zabývám spíše teoreticky, ale ozval se mi i jeden veterinář, že za ním můžu kdykoliv přijet a vyzkoušet to. Uvidíme ale, jak to všechno během jara stihnu.

Studium a vrcholový sport musí být velmi obtížné stíhat. Jak to zvládáte?

Snažím se, všechno jde, když se chce. Vzhledem k tomu, že mě škola baví, tak je to pro mě i odpočinek. Nevadí mi to. Tréninky mám dva-

krát denně. Občas se musím po závodech a po trénincích učit, ale není to zase tak strašné.

Odpočíváte při sportu od studia, a naopak při studiu od sportu?

Určitě to tak mám. Člověk zapojuje vždy jinou část mozku i těla. Je to něco jiného. A proto si myslím, že od jednoho ráda občas utíkám k tomu druhému. Nedá se ani říct, co mě víc baví. Myslím, že když by mě jedna věc bavila výrazně víc, tak bych druhou přestala dělat. Snažím se skloubit obojí.

Když je zkouškové období, máte například v tréninku nějaké úlevy? Dovolí vám trenéři se učit?

To bohužel moc nejde. Trošku jsem to takhle praktikovala na jaře, když bylo zkouško-

vé a my už začínali trénovat. Tak jsem si to maličko přizpůsobovala. Ale většinou to moc není možné.

Letošní rok je pro vás přelomový jak sportovně, tak studijně. Jaké máte plány po bakalářských státnicích?

Určitě si budu podávat přihlášky tady na ČZU. Chtěla bych ale také zkusit přijímačky na veterinu do Brna. Stále mě to táhne více zvířecím směrem. Tady na ČZU bych si ráda dala přihlášku například na šlechtitelství nebo výživu.

Jak se váš program liší v zimě a létě? Máte například v létě více času na studium?

Po sezoně, která končí v březnu, máme měsíc volna. Potom se pozvolna začíná. Čím více se blíží zima, tím více jsme pryč. Jezdíme hodně na soustředění a samozřejmě trénujeme. V létě je to rozhodně lepší, ale tréninky dvakrát denně máme pořád.

V létě se věnujete také kolečkovým lyžím. Jak často s nimi závodíte?

Seriál závodů na kolečkových lyžích jako na klasických neexistuje. Je jen mistrovství světa a to jezdíme pouze občas, protože je to častokrát v zemích, kam se nedostaneme. Nebo se nám to nehodí do přípravy, není to pro nás primární. Ale hodně na nich trénujeme, v podstatě většina tréninku v létě probíhá na kolečkových lyžích. Takže se na nich spíše trénuje, než závodí.

Je jízda na kolečkových lyžích hodně jiná než na klasických?

Je to hodně podobné, jen kolečkové jsou o hodně kratší. Z letní přípravy mě kolečkové lyže určitě baví nejvíce, ale lyžování v zimě je samozřejmě lepší. S kolečkovými lyžemi navíc musíme jezdit na drahách, které jsou speciálně upravené. Když jezdíme po silnici, tak jen po rovině. Když z kopce, tak jen tam, kde to známe, protože se na nich nedá brzdít.

Na zádech si vozíte malorážku. Máte normy na to, jak musí být těžká?

Ano, minimální váha musí být 3,5 kg. Před sezonou se to vždy kontroluje. Strháme na 50 metrů.

Jeden z našich studentů vyslovil dotaz, zdali byste nechtěla vstoupit do armády. Byla byste určitě nepřekonatelnou střelkyní.

To si nemyslím. Musíme mít zbrojní průkaz, a když jsem dělala zkoušky, tak mi moc střel let například z pistole nešlo. Není to úplně jednoduché. Myslím si, že v armádě bych neuspěla, je to tam na úplně jiné úrovni.

Před časem jste uvedla, že střelba není váš favorit, že upřednostňujete běh. Je to tak stále?

Teď musím zaklepat, že se to zlepšilo, ale pořád je to nahoru a dolů. Stále je běh moje silnější stránka než střelba.

Biatlon patří k velmi napínavým sportům. Stačí jedna chyba a může být celý závod ztracený. Jak to vnímáte? Považujete ho za „nespravedlivý“?

Nespravedlivé to určitě není, protože všichni mají stejné podmínky, ale je to velmi náročné. Člověka hodně mrzí, když ví, že udělal jednu malou chybu, špatně se například nadechl, netrefil a přišel tak o skvělé umístění. Navíc startovní pole je obrovsky vyrovnané. Jedna netrefená rána může být klidně 15 nebo 20 míst.

Dá se říct, kolik chyb může při střelbě závodník udělat a stále přitom má šanci na dobré umístění?

Nedávno byly závody v Americe a Johannes Bø, který vládne mužskému startovnímu poli, měl čtyři trestná kola a přitom doběhl pátý. Takže když jste suverénní na lyžích, můžete to takto zvládnout. Ve světovém poháru ale jinak nejde být špatným střelcem a přitom se umísťovat na předních příčkách. Například v juniorech to ještě může jít, ale ve světovém poháru je to už tak vyrovnané, že většinou nemáte šanci.

Letošní zima nám kromě sněhu nadělila i nízké teploty. Do jakých mrazů se startujete?

Existují na to regule. Když je na nejtudnějších místě trati pod minus dvacet, tak se nesmí startovat. Když je pod -15, nesmí foukat. Všechno se to má měřit na nejtudnějších místě trati.

Jaké teploty vám vyhovují?

Spíš teplejší, nemám paradoxně moc ráda zimy, vždycky mrznu. Čím tepleji, tím lépe. Pamatuji si, že jsme jednou dokonce jeli v triku s krátkým rukávem. Byl to březnový závod a v kombinézách potom může být opravdu příliš velké teplo.

Jak to máte se stravou? Neuvažujete o vegetariánství?

Snažím se jíst zdravě, ale nemusím si zase extrémně odpírat. O vynechání masa jsem přemýšlela a jednou bych to i chtěla udělat. Bohužel mi přijde, že když sportuju, tak to nejde úplně skloubit dohromady. Když je člověk tři čtvrtě roku pryč, moc si na cestách nemůže vybírat, co bude jíst. Doma ale maso hodně omezují, jím ho víceméně jen na soustředěních, kde je mi naservírované.

myšlela a jednou bych to i chtěla udělat. Bohužel mi přijde, že když sportuju, tak to nejde úplně skloubit dohromady. Když je člověk tři čtvrtě roku pryč, moc si na cestách nemůže vybírat, co bude jíst. Doma ale maso hodně omezují, jím ho víceméně jen na soustředěních, kde je mi naservírované.

Jak vznikla přezdívka Makula?

Já vždycky říkám, že jsem se jako malá podepisovala na nějaký obrázek a popletla jsem to. Chtěla jsem napsat Markéta a vynechala jsem r a celé to zkomolila, a vznikla Makula. Nevím ale upřímně, co je na tom pravdy, jestli jsem si tenhle příběh trochu nesmyslně. Ale zalíbilo se mi to, a když jsem přišla do školy, řekla jsem, tak a teď mi budete říkat Makulo, na Markétu neslyším. Od té doby se to se mnou táhne. Na Makulu slyším asi víc než na Markétu.

Jaký je váš biatlonový příběh? Jak jste se k němu dostala?

Pocházím z Janova nad Nisou, takže jsem pomalu dříve běžkovala, než chodila. Moje mamka pomáhala v janovském oddíle, kam jsem od mala chodila. Měla jsem tam kamarádky, byly jsme parta. Pak jsem odešla do Jablonce, kde jsem se pustila do biatlonu. Měla jsem totiž tréninky na běžkách jen třikrát týdně, což bylo málo. Takže jsem si musela něco přidat. Dostala jsem na výběr mezi cyklistikou a biatlonem, a jelikož jsem měla na biatlonu kamarádky, šla jsem za nimi. Měla jsem vždy štěstí na partu skvělých lidí ať už v Janově, nebo potom v Jablonci.

Markéta Davidová (*1997, Janov nad Nisou) je česká biatlonistka a zároveň studentka Fakulty agrobiologie, potravinových a přírodních zdrojů, kde se věnuje oboru Zoorehabilitace a asistenční aktivity se zvířaty. Je juniorskou mistryní světa z roku 2018 ve stíhacím závodě a juniorskou mistryní Evropy v roce 2017 ve sprintu a stíhacím závodě. V sezoně 2018/2019 stála hned několikrát na stupních vítězů v dospělé kategorii, kdy prozatím získala dva bronz, dvě stříbra a jedno zlato.

Nový vítr v Point One, kormidlo přebírá Jarka Glaserová

V podnikatelském inkubátoru ČZU Point One nastala od 1. 1. 2019 velká změna. Z důvodu mateřské dovolené odešla Gabriela Koláčková, která v čele inkubátoru stála od jeho založení, a štafetu nyní přebírá Jaroslava Glaserová, která přichází z finančního sektoru. Jaký bude rok 2019 pod jejím vedením a jaké výzvy na ni čekají?

Od ledna jste přebrala štafetu v Point One. Jak jste zatím s novou prací spokojená a co říkáte na své nové kolegy?

Práce je zatím skvělá a moc mě baví. Každý den je jiný a rozhodně to není nuda. S kolegy a s celým týmem CITT, pod který inkubátor spadá, jsem měla možnost se seznámit na neformálním setkání ještě před svým nástupem. Už tehdy jsem poznala, že je to skvěle sehraný tým, který se odvážně pouští do nových aktivit a nebojí se měnit ani věci stávající. Samotný Point One je vlastně takovou komunitou, tvoří ji současní i bývalí členové (inkubované firmy), lektori, mentori a pod-

porovatelé. Je to tedy neuvěřitelně různorodé prostředí nabitě pozitivní energií a to mě na tom asi baví nejvíce.

Jaká byla vaše reakce při oznámení, že novou manažerkou inkubátoru se stane právě vy?

Když mi Gabriela Jiráková (vedoucí CITT) oznámila, že jsem byla přijata, měla jsem upřímně velkou radost, protože jsem věděla, že je tato práce prestižní a bude mě především bavit. Oznámení o přijetí přišlo v prosinci, takže to byl pro mě takový hezký vánoční dárek.

Máte nějaký oblíbený start-up nebo projekt, ať už z Point One, Česka nebo ze světa?

Moje nejoblíbenější projekty jsou vlastně takové malé úspěchy jednotlivých lidí, které se podařily díky houževnatosti, dobrému úmyslu a štěstí. Protože vybudovat velkou společnost, když máte po ruce všechny potřebné prostředky, není tak složité. A to je přesně to, co mám ráda na filozofii podnikatelského inkubátoru, který se stará o malé úspěchy začínajících firem, aby v budoucnu mohly samy dosahovat těch větších.

Jaké jsou plány s Point One v roce 2019?

Tento rok je ve znamení velkých změn. V první polovině roku se zaměříme na rozvoj nově nastaveného procesu lektorování a mentorování našich firem. Primárním cílem ale zůstává především podpora studentů ČZU, a to na všech fakultách. Ne všichni totiž o našich aktivitách vědí, netuší, že v Point One dostávají dotovanou podporu ve formě individuálních konzultací a společných workshopů po dobu až šestnácti měsíců, což jim významně ulehčí vstup na trh. V našich možnostech je i nalezení potenciálního finančního investora. V druhé polovině roku nás čeká kompletní vybudování nových prostor inkubátoru, čímž zkvalitníme celý inkubační proces.

Na které akce se můžeme v průběhu roku v inkubátoru těšit?

Vedle pravidelných týdenních workshopů nás v inkubátoru tento rok čekají dvě kola výběrových řízení na nové členy, oblíbený Demo Day, dále akce Meet and Eat a nebude chybět ani tradiční soutěž zaměřená na zpracování odpadů pod záštitou společnosti AVE CZ odpadové hospodářství.

Celý rozhovor je k přečtení na blogu Point One – studentpodnikatelem.cz.

Ing. Mgr. Petr Kopeček,
CITT – Point One

Mgr. Jaroslava Glaserová vystudovala na Jihočeské univerzitě obor Učitelství českého jazyka a francouzštiny a stala se tlumočnicí a překladatelkou. Po prvních pracovních zkušenostech vystudovala také podnikový management na lyonské univerzitě Jean Moulin III. a naplno se vrhla do finančního světa – Société Générale (Komerční banka), GE Money, Cofidis (ředitelka obchodu a marketingu pro Česko a Slovensko), Home Credit International (business development pro asijský region se sídlem v Hongkongu). Mezi její záliby patří sport a cestování. Její nejoblíbenější destinací je Francie, kde žije část její rodiny. Má přítele, dvě děti a psa. Mluví plynule francouzsky a anglicky.

Aplikace Dobrey otvírá svět domácích kuchyní

Od listopadu 2017 je v podnikatelském inkubátoru ČZU Point One projekt Martina Svátka Dobrey, který se snaží propojovat lidi prostřednictvím sdílení jídla. Jak je se svým projektem Martin daleko a kam to chce dotáhnout, nám prozradil v následujícím rozhovoru.

Ahoj, Martine, zkus nám popsat svůj projekt jednou větou. Co vlastně děláš?

Pracuji na projektu Dobrey, což je mobilní aplikace. Ve stručnosti říkám, že to je takové Airbnb v oblasti stravování. Za čím se vlastně ženu? Chci, aby lidi mohli vařit lidem.

Jak to všechno začalo?

Je to docela srandovní příběh. Šel jsem jednou domů z tréninku a v bytě pod námi něco krásně vonělo přes dveře. Já jsem tam čmúchal a měl jsem sto chutí zaklepat, zda by náhodou něco nezbylo i pro mě. To jsem však neudělal, ale začal jsem přemýšlet, jak ze sousedky to jídlo příště dostat. Tohle byl úplný začátek, někdy v listopadu roku 2017.

Co jsi pak dělal s touto myšlenkou dál?

Začal jsem vymýšlet, jak by se to technicky dalo uchopit. Dost času jsem si vyměňoval e-maily s právníkem a hygieničkou, jestli by se taková věc vůbec dala legislativně zrealizovat. Pak vyvstaly názory, zda si vůbec dokážu představit, že bych se šel najíst k úplně cizímu člověku domů, a mně nezbyvalo nic jiného než to vyzkoušet.

Jak testovací večere dopadla?

Dopadla skvěle. Domluvil jsem se po interne-

tu s paní Ivankou, která mě na večeri pozvala k sobě domů. Začali jsme si povídat a já zjistil, že je masérka, takže jsem přišel znovu, tentokrát na masáž.

V tu chvíli jsem pochopil, že to, za čím se ženu, není jen to, aby lidi mohli vařit lidem, ale že je to taky obrovský zážitek. Možná je to i cesta, jak dostat trošku lidskosti zpátky do společnosti.

S nápadem jsi přišel do inkubátoru Point One. Jak ses o něm dozvěděl?

V inkubátoru jsem byl již předtím, měl jsem šílený nápad na osobní internetový prohlížeč, ale bohužel se mi ho nepovedlo zrealizovat. Když jsem dostal další nápad, neváhal jsem ani minutu a šel rovnou do Point One, protože jsem věděl, že mi to pomůže urovnat si tu myšlenku pořádně v hlavě, a taky že pomohlo.

Čím ti Point One pomohl úplně nejvíc?

Asi v tom, že jsem tady objevil stejné lidi, jako jsem já. Našel jsem tu stejné blázný, kteří se nebáli obětovat skoro vše pro svůj nápad, a to bylo super. Z praktického hlediska je zde série skvělých workshopů, které pomáhají utřídit myšlenky a zjistit, zda tvůj nápad má vůbec nějakou šanci uspět.

Ve které fázi se s projektem nacházíš?

Mám dokončený funkční prototyp, který mohu ukázat širší skupině lidí a získat reálnou zpětnou vazbu. Pokukuju taky po externích penězích, ale spíš než peníze by se mi hodil parták, zkušený investor, který by mi pomohl produkt dále rozvíjet.

Kolik vývoj takové aplikace vůbec stojí?

Když jsem dostal základní nabídky od IT firm, tak jsme se dostávali někam k částkám 400 000 Kč, ale tím, jak provádíte další a další opravy, částka může pěkně narůstat – klidně i na dvojnásobek.

Co bys poradil lidem, kteří chtějí s podnikáním začít, ale zatím nenašli dost odvahy?

Doporučil bych prostě začít. Pokud to neuděláte, budete litovat, že se nedozvíte, jak to mohlo dopadnout. Říká se, že i pád na čumák je pohyb vpřed. Já tím čumákem ryju pořád, ale posouvám se. A pokud to nepůjde, tak to rychle poznáte, a zůstane vám aspoň dobrý pocit, že jste se o to pokusili.

Celý rozhovor najdete na blogu Point One - studentpodnikatelem.cz.

Ing. Mgr. Petr Kopeček,
CITT - Point One

Jak přizpůsobit evropské lesy klimatické změně?

Klimatická změna představuje jednu z hlavních společenských výzev 21. století. Rok 2018 se nesl ve znamení intenzivních vln veder především ve střední a severní Evropě, devastujících lesních požárů v Řecku nebo kůrovcové kalamity v regionech střední a východní Evropy. Mohou nějak lesníci na tyto nové podmínky reagovat?

Evropské lesy jsou stěžejním přírodním zdrojem poskytujícím společnosti řadu různých ekosystémových služeb. Klimatická změna zahrnující i extrémní výkyvy počasí a s nimi spojené disturbance výrazně zpomaluje růst lesů a snižuje jejich stabilitu v celoevropském měřítku. Mezinárodní panel pro klimatickou změnu neustále varuje veřejnost před rapidním nárůstem teplot a upozorňuje na nutnost snížení skleníkových plynů, aby se celkové oteplení atmosféry udrželo pod kritickými 2 °C. Je zřejmé, že lesy a lesnictví hrají klíčovou roli ve snižování CO₂ v atmosféře, a potenciál lesnického sektoru pro zmírnění (mitigaci) klimatické změny je nutné efektivně využít.

Určit, jakými nástroji lze tento potenciál naplnit, bylo v roce 2018 cílem i pracovní skupiny s názvem Nové lesnické praktiky a nástroje pro adaptaci a mitigaci klimatické změny. Tato skupina vznikla na jaře roku 2017 a spojuje 20 odborníků z celé Evropy, mezi kterými je i zástupce Fakulty lesnické a dřevařské, pod hlavičkou Evropského partnerství pro inovace v oblasti produkce

a udržitelnosti zemědělství (EIP-AGRI). To vzniklo v roce 2012, aby přispělo ke strategii Evropské unie Evropa 2020 zaměřené na inteligentní a udržitelný růst společnosti.

Důsledky klimatické změny, byť jsou bezesporu globální, mají silné regionální rozdílnosti. Ve spojení s různými typy lesů a tradicemi hospodaření napříč Evropou je zřejmé, že všechna adaptační a mitigační opatření musí být nastavena individuálně a specificky pro každý region zvlášť. Výsledkem více než roční práce zmíněné pracovní skupiny byla závěrečná zpráva shrnující doporučení a inovativní praktiky lesnického managementu pro 10 vybraných klíčových oblastí. Mezi ně patří především využívání maloplošných forem hospodaření zahrnující i tzv. climate smart pěstování lesů a využívání genetických zdrojů lesních dřevin. To se neobejde bez většího zapojení systémů a nástrojů pro podporu rozhodování. Je důležité lesy a lesnictví vnímat jako součást integrovaného krajinného managementu a vytvořit postupy prevence lesních požárů a systémy včasného varování před dalšími riziky včetně jejich efektivního a inovativního

managementu. Nedílnou součástí důležitých adaptačních a mitigačních opatření musí být i změny hodnotových řetězců a ekonomické intervence států, například systémem plateb pro podporu různých ekosystémových služeb. V neposlední řadě se musí intenzivně zvyšovat efektivita předávání znalostí mezi akademickou sférou, politiky a praxí. Obecně, efektivní komunikace je nezbytná pro úspěšnou adaptaci společnosti na klimatickou změnu a zmírnění možných negativních důsledků.

Fakulta lesnická a dřevařská přispěla prostřednictvím svého zástupce ve dvou z výše zmíněných oblastech. Ing. Jan Kašpar, Ph.D., byl hlavním koordinátorem studie o integrovaném krajinném managementu a jako spoluautor se podílel i na studii o systémech pro podporu rozhodování.

Celá závěrečná zpráva je dostupná na stránkách uskupení EIP-AGRI (ec.europa.eu/eip/agriculture) včetně 10 dílčích studií (tzv. mini-papers), z nichž každá blíže specifikuje jednu z definovaných klíčových oblastí.

Splní antilopy naše očekávání?

Antilopa losí (*Taurotragus oryx*) pochází z oblasti východní a jižní Afriky a představuje jeden z největších druhů antilop na světě. Již od roku 2002 vlastní Česká zemědělská univerzita chovné stádo těchto antilop a od roku 2006 je chová na Školním zemědělském podniku v Lánech (ŠZP Lány) pod vedením Fakulty tropického zemědělství (FTZ). Antilopy byly dovezeny mezi lety 1969 a 1972 z odchyty Dr. Vágnera ve východní Africe.

V současné době je stále nedostatek vědeckých poznatků o intenzivním chovu antilop v zajetí, a proto je primárním cílem FTZ zhodnotit jejich chov a potenciál produkce. Navíc tato zvířata slouží jako součást praktické výuky studentů.

V současnosti se výzkum afrických antilop jakožto potenciálního zdroje masa zintenzivnil, protože maso antilop má nízký obsah tuku s vysokým zastoupením nenasycených mastných kyselin. Z těchto důvodů se maso antilop nepovažuje pouze za zdravější alternativu tradičního červeného masa, ale také za zdroj vysoce kvalitních bílkovin. Díky své velikosti, klidné povaze a uspokojivé kvalitě masa byla antilopa losí identifikována jako vhodný kandidát pro domestikaci a produkci masa. Pokud bychom byli schopni intenzivně chovat antilopy s dobrými výsledky masné produkce, mohli bychom tyto poznatky využít i v rozvíjejících se zemích, kde je tradičně nedostatek zdrojů kvalitního pro-

teinu. FTZ v současnosti vybudovala na ŠZP v Lánech manipulační zařízení, které umožní efektivní získávání produkčních dat od jednotlivých zvířat, základní zootechnické úkony s možností pravidelného vážení i fixace zvířat.

První skupina 29 mladých jedinců z celkového počtu 57 zvířat je postupně habituována na vážení a fixační zařízení od konce roku 2018 a je součástí projektu Dr. Tersie Needham, nové postdoktorandky na FTZ s podporou projektu Supporting the Development of International Mobility of Research Staff at CULS Prague (CZ.02.2.69/0.0/0.0/16_027/0008366). Cílem jejího výzkumu je zhodnocení produkce intenzivně chovaných antilop a identifikace možných metod dalšího zlepšování jejich růstu a kvality masa. Maso antilop bylo v minulosti senzoric-ky srovnáváno s hovězím s horším hodnocením zejména s ohledem na tuhost a žvýkatelnost, a proto se Tersia rozhodla ve svém projektu otestovat techniku imunokastrace samců, která

byla součástí její disertační práce na beranech. Imunokastrace zahrnuje injekční vpravení vakcíny, jež zabraňuje produkci GnRH, a tedy brání i produkci pohlavních hormonů. Tato technika neohrožuje welfare zvířat a je bezpečná i z hlediska kvality potravin. Během studie bude intenzivně sledováno chování zvířat, jejich tělesná kondice, hladina pohlavních hormonů v krvi a preventivně bude monitorován výskyt parazitů v trusu. Součástí studie bude také zjišťování, jak nejlépe zacházet se zvířaty a následně s masem, abychom docílili jeho lepší křehkosti a tržní i výživové hodnoty. Fakulta tropického zemědělství do budoucna uvažuje o využívání vylepšeného zařízení ŠZP v Lánech pro účely důkladnějšího výzkumu růstu, vývoje a reprodukce antilop losích, abychom lépe porozuměli managementu a potenciálu těchto zvířat.

Dr. Tersia Needham, Ing. Silvie Neradilová, Ing. Radim Kotrba, Ph.D.

Během projektu zmapovali členové projektového týmu přes 780 pramenů a u 41 detailně prozkoumali kvalitu vody a sedimentu. Zjistili, co žije v pramenech a roste v jejich okolí, jak se mění jejich vydatnost, jak člověk svojí činností prameny ovlivňuje a které prameny jsou součástí kulturního dědictví krajiny. To vše by nebylo možné bez multidisciplinárního týmu tří univerzit (TUL, ČZU, TU Dresden).

V rámci projektu se nasbíralo velké množství terénních a laboratorních dat, jejichž uspořádání bylo provedeno s využitím geografického informačního systému (GIS), který pomáhal s orientací nejen v terénu, ale i v datech. Zapojeným vědcům a jejich studentům vytvořil komunikační rozhraní, v němž byla data o pramenech ukládána v digitálních prostorových formátech. Metody GIS zahrnují metody efektivního sběru prostorových dat přes jejich správu v prostorových databázích, analytické zpracování až po vizualizaci a sdílení. Práce geoinformatika v projektu začínala mapováním pramenů v terénu s využitím tabletů a GPS. Následně vytvořený datový model byl připraven pro uskladnění dat získávaných v rámci jednotlivých vědeckých disciplín. V případě projektu Prameny spojují jsme využívali širokého spektra nástrojů platformy společnosti Esri zahrnujících desktopový GIS (ArcGIS Pro, ArcMap), webový GIS (ArcGIS Online) i mobilní GIS (Collector for ArcGIS).

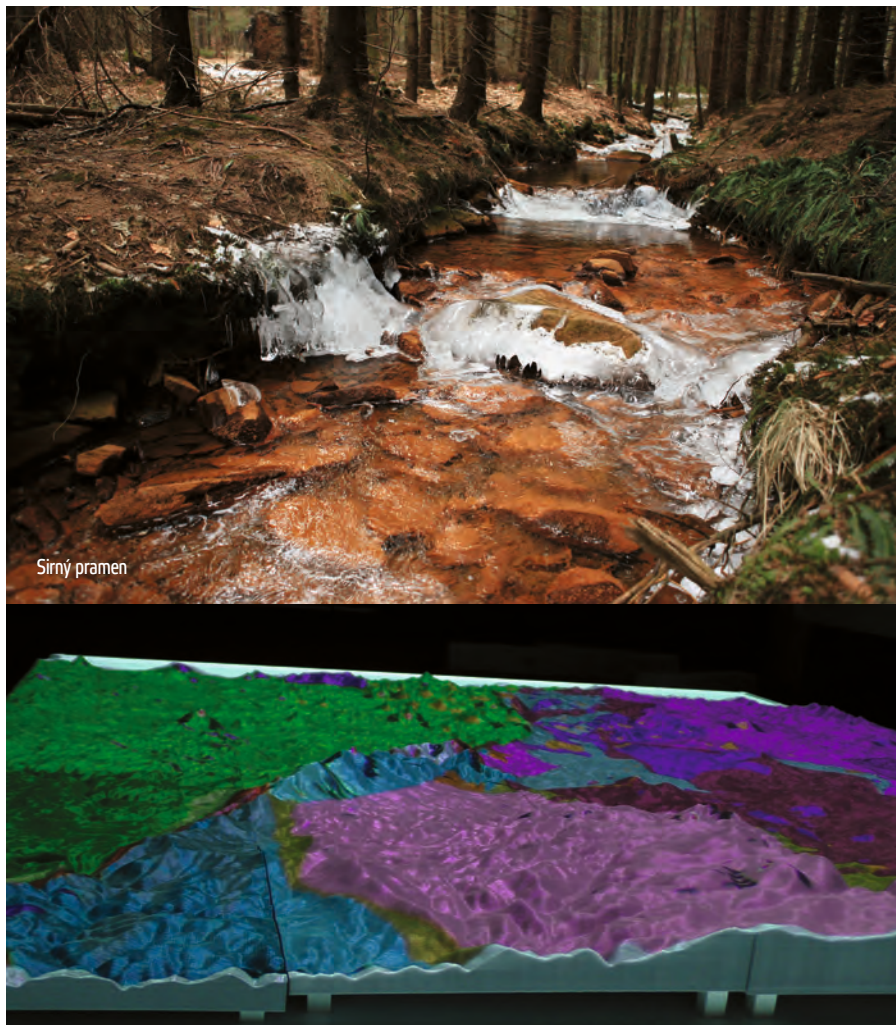
Pro navigaci na místa odběru vzorků z jednotlivých studovaných pramenů, stejně jako pro okamžité terénní ukládání naměřených dat, byly využívány tablety se speciálními mapovými aplikacemi a GPS. Metodické principy dálkového průzkumu Země (DPZ) se využívaly prostřednictvím dronů, které okolí pramenů podrobně mapovaly pro pozdější tvorbu digitálních modelů povrchu. Naměřená data byla ukládána ve sdílené databázi a pomocí programu ArcGIS se následně prováděly jejich prostorové analýzy. Výsledky terénních a laboratorních prací a provedených prostorových analýz byly vizualizovány standardními kartografickými metodami.

A co výsledky projektu ukázaly? Některá zjištění byla překvapující a jiná alarmující. Mezi obzvláště alarmující a současně překvapující patřilo zjištění, že žádný ze sledovaných pramenů nedosáhl nejvyšší třídy kvality vody (ČSN 75 7221 Kvalita vod – Klasifikace kvality povrchových vod). U 29 procent pramenů byla kvalita vody klasifikována II. třídou kvality, 8 procent III. třídou, 32 procent IV. třídou a 29 procent V. třídou kvality.

Další alarmujícím zjištěním bylo, že i ve srážkově bohaté oblasti Jizerských hor dochází k výraznému snižování vydatnosti pramenů, a některé dokonce vysychají.

Tři roky s Prameny

Tři roky s mezinárodním projektem Prameny spojují uplynuly stejně rychle, jako vyvěrá voda z pramenů, které projekt studoval. Členové projektového týmu, v němž byli zastoupeni kartografové, humánní geografové, hydrochemici, hydrologové, hydrobiologové, botanici, geologové a geoinformatičtí, najezdili tisíce a nachodili stovky kilometrů za prameny na pomezí Čech a německého Saska.

Ukázka 3D mapy. Model území vytvořený metodou 3D tisku s projekcí geologické stavby území. Dobře patrná je zelená oblast křídových (druhohorních) hornin a růžová oblast žul krkonošsko-jizerského plutonu. Mezi nimi je dobře viditelný Ještědsko-kozákovský hřbet.

Pokud bychom se na prameny podívali pohledem statistika, tak nejčastějším typem pramene byly reokrény (45 %), limnokrén tvořil 25 %, helokrén 10 % a 15 % bylo nutné klasifikovat jako umělé, protože jejich morfologie byla natolik pozměňená, že je nebylo možné zařadit do žádného z výše uvedených typů.

Hydrobiologický průzkum ukázal, že nejčastěji se vyskytujícím zástupcem bentosu je blešivec potoční (*Gammarus fossarum*), který osídluje 61 procent sledovaných pramenů. Vegetace v okolí pramenů byla z 51 procent tvořena listnatým lesem, jehličnaté lesy se nacházely v okolí 20 procent pramenů, smíšené lesy v okolí 10 procent pramenů a zbývajících 20 procent pramenů se nacházelo mimo les, buď na loukách, nebo ve městech. Přitom 61 procent pramenů nebylo viditelně ovlivněno lidskou činností, 15 procent pramenů je vybaveno pro odběr vody, 20 procent pramenů má umělou strukturu a 4 procenta jsou silně pozměňena člověkem. Geologické podloží pramenů bylo tvořeno třetihorními sedimenty (52,5 %), paleozoickým krystalinikem (37,5 %), třetihorními vulkanity (7,5 %) a paleozoickým sedimentem (2,5 %).

Výsledky projektu jsou přehledně shrnuty

v Atlase pramenů (dostupné na <http://prameny.tul.cz/atlas>), který kartograficky vizualizuje všech 41 podrobně sledovaných pramenů. Na základě analýzy funkčních a nefunkčních požadavků byl atlas rozdělen do dvou úrovní na (1) laickou a (2) expertní. Zatímco laická část je především popularizační, formou karty pramene představuje základní chemické vlastnosti, okolí pramene, fotografie a další média, práce s expertní částí atlasu vyžaduje alespoň základní znalosti studované problematiky. Ve formě moderní webové mapové aplikace zpřístupňuje podrobnější výsledky jednotlivých analýz spolu s možností dotazování do databáze či zobrazení dalších tematických dat.

Pro představení výsledků široké veřejnosti byl pomocí 3D tiskárny (Original Prusa I3 MK3) vytvořen 3D model území, na který jsou pro lepší zpřístupnění tématu veřejnosti promítány různé tematické mapy a analýzy reliéfu. Model se skládá z 25 dlaždic dohromady pokrývajících plochu 100 × 100 cm v měřítku 1 : 100 000. Pro zachycení rovinatějších částí území (především severní část) byl model 4,5× převýšen. Aby nedošlo k nepřirozenému zvýraznění některých tvarů reliéfu (typicky kuželů v Lužických horách či zasahujícím Čes-

kým středohořím), byla vstupní data po jejich převýšení zhlazena fokální funkcí. Bylo tak dosaženo přirozenějšího vzhledu. Po sestavení je možné na tento model promítat z výšky jakékoli tematiky. Zvolená forma prezentace výsledků umožňuje zájemcům lépe pochopit geografické poměry území. Při zvolených parametrech tisku byl výsledný model vyroben za 22,5 dne se spotřebou 1,86 km plastového filamentu.

Mezi další výstupy projektu patří komplexní metodika hodnocení pramenů doplněná o doporučení péče o prameny vedoucí nejen k zachování jejich současného stavu, ale také k zlepšení jejich stavu tam, kde je to třeba.

Projekt Prameny spojují tak spojoval nejen vědce, ale také pedagogy, kteří do projektu zapojili své studenty, a to nejen v rámci řešení 19 závěrečných prací a 7862,5 hodiny dobrovolných prací. Mezi pestré formy vzdělávacích akcí připravených projektovým týmem patřilo i šest třídních workshopů a dvě letní školy pro studenty středních i vysokých škol. Celkově se zapojilo 150 studentů.

Cílem projektu bylo i zvyšovat povědomí o pramenech u studentů středních a žáků základních škol. Právě pro tyto účely vznikla série posterů, které budou školám zapůjčovány pro výukové účely.

Záměry projektu Prameny spojují se neomezily jen na řešení výzkumných otázek. S nezmenšeným úsilím věnovali zapojení vědci čas i popularizaci pramenů jako přehlížených prvků naší přírody, krajiny, měst, historie a kulturního a přírodního bohatství. Mezi nejcennější výsledky tak lze zařadit tým, který dokázal komunikovat napříč univerzitami, vědeckými disciplínami, věkem a zkušenostmi i jazyky.

prof. RNDr. Dana Komínková, Ph.D.

Europäische Union. Europäischer Fonds für regionale Entwicklung. Evropská unie. Evropský fond pro regionální rozvoj.

Měření a management uhlíkové stopy:

případová studie Školního lesního podniku v Kostelci nad Černými lesy

Změna klimatu představuje jednu z největších výzev, kterým lidstvo v současné době čelí. Příklad podniku v primárním sektoru ukazuje, že možnosti snižovat své emise skleníkových plynů (uhlíkovou stopu) má každý subjekt, ať už v jakémkoliv sektoru hospodářství. Totéž se týká jednotlivců. Pokud má být dosaženo reálného snížení emisí, je nutné dobře naplánovat, a především bezodkladně realizovat kroky vedoucí k dekarbonizaci na všech těchto úrovních.

Uhlíková stopa je stále používanějším ukazatelem udržitelného rozvoje. Její rostoucí oblíbenost jak na úrovni podniků, tak produktů či institucí veřejné správy souvisí s tím, že má jasnou vazbu na jeden z klíčových problémů dneška – globální změnu klimatu. Na rozdíl od jiných indikátorů udržitelného rozvoje má poměrně jasně danou metodiku výpočtu, lze používat srovnání normalizovaných indikátorů a existují globálně akceptované cíle snižování emisí skleníkových plynů (Pařížská dohoda). Řada ekonomických subjektů si stanovila vlastní, ještě ambicióznější cíle. Indikátor také lze poměrně dobře komunikovat směrem k zákazníkům, dodavatelům a odběratelům. Na příkladu Školního lesního závodu SZÚ ukážeme možnosti výpočtu tohoto indikátoru na úrovni podniku v primárním sektoru (lesní hospodářství).

Emise se dělí do tří oblastí (Scopes):

SCOPE 1 – přímé emise do ovzduší z aktivit, které spadají pod daný subjekt (např. emise z kotlů v úřadu, vlastněných automobilů či emise z odpadů likvidovaných v rámci podniku).

SCOPE 2 – nepřímé emise z nakupované energie, které nevznikají přímo v budovách a provozech, ale jsou důsledkem aktivit (např. nákup elektřiny, tepla či páry).

SCOPE 3 – další nepřímé emise – emise, které jsou následkem aktivit podniku, ale nejsou klasifikovány jako Scope 2 (např. nákup zboží

a služeb, služební cesty, ukládání odpadu na skládku atp.).

Pařížská dohoda přinesla závazek udržení vzestupu globální průměrné teploty o výrazně nižší hodnotu než 2 °C vzhledem k předindustriální úrovni, ideálně o 1,5 °C nad předindustriální úroveň, což by mělo výrazně snížit rizika a dopady změny klimatu. V následující tabulce je uvedeno, jaké možnosti splnit tyto náročné požadavky má Školní lesní podnik.

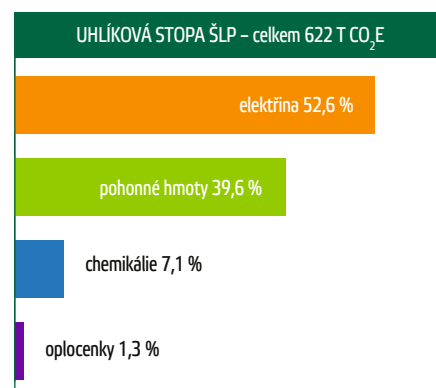
Z tabulky je zřejmé, že cesta k dekarbo-

nizaci nebude vůbec jednoduchá. Například v případě pohonných hmot by výrazné úspory (snížení spotřeby paliva o 45 % za 15 let) přinesly snížení celkové uhlíkové stopy o necelých 16 %. Je zřejmé, že musí jít o kombinaci opatření. Aplikace pouze jednoho patření nepovede k požadovaným výsledkům.

Ing. Pavla Vrabcová, Ph.D.
doc. Ing. Miroslav Hájek, Ph.D.

Možné opatření	Snížení celkové uhlíkové stopy za rok (t CO ₂ e)	Snížení uhlíkové stopy k roku 2030 (t CO ₂ e)	Snížení uhlíkové stopy k roku 2030 (%)
Snížení spotřeby elektřiny v provozech společnosti o 2 % za rok	6,5	85,6	14,7
Nahrazení „standardní“ elektřiny „zelenou“ dekarbonizovanou elektřinou	327,3	327,3	52,6
Snížení spotřeby PHM o 3 % ročně	7,4	90,4	15,6
Nahrazení oplocenek z oceli nízkouhlíkovým materiálem	7,3	7,3	1,2

Douglaska:

náhrada za chřadnoucí smrk?

Douglaska je v rámci evropského lesnictví považována za jednu z nejperspektivnějších dřevin. Je to kvůli její produkci, bezkonkurenční z hlediska kvantity i kvality. Tým Fakulty lesnické a dřevařské se zaměřil na potenciální rizika jejího zavádění a na otázku, nakolik může nahradit smrk ztepilý, který v posledním období vykazuje řadu problémů.

Douglaska tisolistá (*Pseudotsuga menziesii*) původem z pacifické oblasti Severní Ameriky zaujala velmi důležité místo v řadě evropských zemí. V současné době v ČR zaujímá jen cca 0,25 % porostní plochy, ale zájem o ni stále stoupá. Problematice douglasky, z pohledu jejího vlivu na složky porostního prostředí a na rizika jejího pěstování, se intenzivně věnuje tým Katedry pěstování lesů FLD spolu s dalšími pracovišti na fakultě.

Superprodukce

Douglaska je bezesporu dřevinou, která nemá z hlediska produkce kvalitního jehličnatého dříví konkurenci mezi dřevinami mírného pásma. Z hlediska objemové produkce předčí o desítky procent smrk. Také kvalita jejího dříví je srovnatelná s domácími druhy a v každém případě může nahradit v budoucnu deficitní dříví smrku.

Rizika?

Zavádění nepůvodních druhů s sebou nese i možná rizika. V případě douglasky se jedná o možné invazivní chování a větší nároky na vodu a živiny. U přirozené obnovy této dřeviny můžeme potvrdit, že bývá na chudších sta-

novištích, kde nehrozí konkurence přizemní vegetace, velmi úspěšná. Přímo o invazivním chování však asi nelze mluvit. Obnova douglasky je velmi dobře regulovatelná standardními pěstebními zásahy. V hospodářských lesích není nutné očekávat problémy, jiná situace může však nastat v chráněných územích s minimální lesnickou péčí. Douglaska má velké nároky na živiny, především na dusík. Velkou neznámou do budoucna jsou její nároky na vodu, má sice podobnou spotřebu na jednotku produkce jako smrk, ale díky intenzivnímu růstu jsou její nároky podstatně vyšší. Co se týká vlivu na stav půd a přizemní vegetaci, má douglaska vliv na půdu ve srovnání se smrkem mnohem méně nepříznivý. Většinu těchto problémů lze výrazně zabránit pěstováním douglasky ve směsi, kde zaujímá při 20–30% podílu dominantní postavení. Tak ji také většinou v českých lesích nacházíme.

Nahradí douglaska smrk?

V ČR můžeme v každém případě očekávat větší zavádění douglasky. Díky provenienčním výzkumům víme, ze kterých oblastí lze dovážet osivo. Je žádoucí zabránit dovozu semen a sadebního materiálu ze západní Evropy. Zde

je již známa řada škůdců, kteří se u nás zatím výrazněji neprojevují. Douglasku doporučujeme pěstovat jako příměs do výše několika desítek procent. Jako nejlepší varianta se zatím jeví její využití jako meliorační a zpevňující dřeviny. Jednoznačný je její příznivý vliv na stabilitu porostů.

Douglaska může tvořit stabilní a produktivní součást lesních porostů v nižších až středních polohách, kde dnes smrk hyne v důsledku sucha, kůrovce a nízké pěstební a ochranné péče. Obecně však využití introdukovaných dřevin včetně douglasky může účelně nahradit smrk jen na zlomku jeho současného nepůvodního rozšíření. Jako maximální a optimistické odhady možného zastoupení douglasky v ČR se uvádějí hodnoty kolem 5–7 %, zatímco odhady poklesu zastoupení smrku se uvádějí zhruba 15–20 %. Hlavní řešení současné situace bude záležet na jiných přístupech: využití domácích přírodních dřevin, větší druhová, věková a prostorová diverzita našich lesů, nárůst zastoupení modřinu a listnáčů a podobně. Douglaska sama problém nevyřeší. (*Redakčně kráceno*).

prof. Ing. Vilém Podrázský, CSc.

Cesta za deštnými pralesy majestátní Kamerunské hory

V prosinci 2018 se Jakub Málek a Marek Mejstřík z Katedry ekologie lesa Fakulty lesnické a dřevařské ČZU, ve spolupráci s Botanickým ústavem AV ČR, zúčastnili výzkumu v africkém Kamerunu. Projekt probíhající podél celého gradientu hory Mount Cameroon ve stejnojmenném národním parku, je zaměřen na studium a monitoring dynamiky tamních tropických pralesů a jejich biodiverzity v kontextu nastávajících klimatických změn.

Opravdové dobrodružství. Tak bychom asi nejmýšlejněji popsalí čas strávený v Kamerunu. Výzkum tamních pralesů probíhá již mnoho let. Na studijních plochách se uskutečňuje měření na úrovni stromu, přičemž na vybraných dřevinách jsou umístěna dendrometrická čidla zaznamenávající jejich přírůst v závislosti na teplotě. Z vybraných druhů dřevin jsou také za pomoci speciálních vrtáků odebírány vzorky kambia, které slouží k chemickým analýzám. Vedle těchto informací se sbírají mimo jiné data o množství srážek, teplotě vzduchu a půdy nebo globální radiaci.

Naším úkolem bylo přivést z džungle data ze všech zhruba dvou set stávajících čidel, vyměnit baterie a nainstalovat několik desítek nových zařízení. Kvůli vyostřené politické situaci však do poslední chvíle nebylo jasné, zda

se expedice vůbec uskuteční. Obyvatelé anglofonní oblasti, tedy Severozápadního a Jihozápadního regionu, se dožadují vytvoření samostatného státu a armáda jejich snahy tvrdě potlačuje. Při hledání aktuálních informací jsme tak nacházeli pouze zprávy o pouličních přestřelkách mezi anglofonními separatisty a armádou, o únosech a celkově o nestabilní situaci. Nakonec však zvítězily povzbudivé zprávy od místních průvodců a vydali jsme se na cestu.

Pokud si do poslední chvíle představujete tamní život na základě záběrů z televize, je to vskutku vzrušující moment, když se vaše představy promění ve skutečnost a ocitnete se tam, kde vám to ještě před nedávnem připadalo neskutečné. Pro nás tato chvíle nastala, jakmile jsme opustili letadlo a pocítili tropické „nedýchatelné“. V Douale, největším městě

Kamerunu a obchodním střediskem celého státu, kde započala a zároveň skončila naše cesta, jsme strávili pouze jednu noc. Momentálně zde není zcela optimální situace na podrobnější prohlídku, a tak jsme se hned druhý den přemístili do relativně turisticky oblíbeného města Limbe. „Zpestřením“ přesunu bylo několik prohlídek vojáky se samopaly, kteří kontrolovali naše doklady. Vše však proběhlo bez větších problémů a následujících několik dní jsme strávili v Limbe přípravami v podobě vyřizování administrativy a nákupem potravin.

Potřebná povolení pro vstup do národního parku za nás obstaral zkušený tým ornitologů z Ústavu biologie obratlovců AV ČR, který do Kamerunu za výzkumem ptactva jezdí již mnoho let a se kterým jsme trávili část našeho výjezdu. Co se týče jídla, potraviny do pralesa jsme potřebovali pro celý tým na dlouhé dva

týdny, a tak byl nákup na místních tržnicích opravdovým zážitkem. Celý proces jsme však absolvovali s našimi průvodci, kteří za nás „tuny“ jídla odnesli. Rýže, špagety, sušené ryby, zelenina, ovoce, další sušené ryby a malé plastové pytlíčky s nápisem Lion obsahující whiskey. To bylo základem našeho přežití v divočině. Problémem nebylo dokonce ani obstarání místní SIM karty, a přestože její dobítí představovalo poněkud komplikovanější proces, i ten se nakonec v jakési svařené kleci na rohu jedné z prашných ulic, imitující stánek se službami mobilního operátora, podařil.

Po důkladných přípravách a nasávání atmosféry tamního života bylo třeba se posunout dále. K cestě do Bokwanga, vesničky, přes níž se vstupuje do národního parku, jsme použili všudypřítomné taxi. To, že místní taxikáři využívají maximálně prostor svého auta, jsme již měli šanci zjistit, a tak nás ochota odvézt sedm lidí najednou i se všemi věcmi nijak nepřekvapila. I řidič taxiku se o své místo dělil s jedním z našich průvodců, který když viděl, jak celou situaci pobaveně sledujeme, jen s úsměvem na tváři řekl: „Guys, this is Cameroon!“

Kroucení hlavou nad životními podmínkami místních, jež jsme během cesty pozorovali z okna po celou dobu jízdy, umocňoval nasládlý zápach benzínu, který se namíchaný s palmovým olejem prodával v PET lahvích na každém kroku. Obrovské rozlohy plantáží palmy olejné jsme zaregistrovali již podél silnice z Doualy do Limbe a popravdě nás kromě vyšších poloh provázely až do samotného konce našeho výjezdu, občas je pouze vystřídaly plantáže kaučukovníků.

Práce na Mount Cameroon

Před samotným vstupem do národního parku bylo zapotřebí navštívit místního „fona“, kterému jsme v rámci zachování dobrých vztahů předali lahev whiskey a obálku s menším obnosem. Díky tomuto aktu dostala naše expedice požehnání. Cestou do prvního tábora Mann Spring jsme byli neustále předbíháni nosiči naší bagáže plné jídla a vybavení do terénu. Téměř stoprocentní vlhkost a vysoké teploty jim nebránily, aby do kopce téměř běželi. My jsme si zatím užívali atmosféru pralesa. Nemohli jsme si nevšimnout, jak se džungle s rostoucí vzdáleností od civilizace mění, je stále přirozenější a divočejší. Na obřích stromech visely liány a hlasitý zvuk cikád doplňoval zpěv pestrobarevných ptáků.

Zmiňovaný tábor Mann Spring leží na horní hranici lesa ve výšce přibližně 2200 m n. m. Jak již název napovídá, nachází se zde vodní pramen. Jediný na celé hoře. Po dvou denní aklimatizaci a dokončení práce kolem hranice lesa poblíž tábora jsme se vydali přímo na vrchol. Mount Cameroon je aktivní vulkán (poslední erupce v roce 2000) a cesta na nejvyšší bod vede přes lávové proudy a rozsáhlá lávová pole. Vyrázili jsme ještě za tmy, a tak byla okolní krajina ozářena pouze kužely světla našich čelovek. Za úsvitu jsme již měli šanci nahlédnout do menších kráterů, ze kterých se místy valil kouř a lehce štiplavý zápach síry. Ač silně vyčerpaní, už před polednem jsme stáli na vrcholu (4095 m n. m.) a v prudkém víchru jsme se snažili nalézt ukrytá čidla, což se i se zmrzlými prsty zanedlouho povedlo.

V následujících dnech jsme již sestupovali pralesem do nižších nadmořských výšek. Práce nás po vrcholu čekala v dalších osmi elevacích. Naši průvodci neúnavně prosekávali cestu bujnou vegetací mačetami a bez větších problémů nacházeli všechny zkusné plochy. I přes vědomí, že by naše setkání s pralesními slony, vyskytujícími se až do výšky 1800 m n. m., nejspíš nedopadlo dobře, jsme měli touhu je alespoň z dálky zahlédnout. Strach však průvodcům nedovolil zůstat potichu a pralesem se tak rozléhal jejich hrmotný zpěv.

Kromě antilop, krásných druhů ptáků, motýlů a jedovatých plazů jsme mnoho zvířat neviděli. Ovšem tento fakt nám nezkalil náladu a práci v džungli jsme si nanejvýš užívali stejně tak jako kulinářská díla našeho kuchaře. S pitnou vodou to však bylo horší. Jiný zdroj kromě Mann Spring nebyl, a tak jsme brali zavděk jezero se sloním trusem i tuňku plnou žab. Vlastně jakoukoliv kaňuz, ze které jsme vodu mohli filtrovat.

S ubývající nadmořskou výškou rostl přísun srážek a naše technika začínala vypovídat služby. Při té vlhkosti se ostatně není čemu divit. Navíc, od druhého nejdeštivějšího místa na světě, kde každým rokem spadne až 12 000 mm srážek, nás dělilo jen několik kilometrů. Nakonec se nám však podařilo vše úspěšně dokončit a po dvou týdnech přišla konečně odměna – chlazené pivo v Bakingili, vesnička přímo pod horou. Co dodat na závěr? Snad jen, že doufáme, že se situace v Kamerunu brzy uklidní a i v dalších letech bude možné tyto neuvěřitelné druhově bohaté a vzácné ekosystémy zkoumat.

Pokročilé konstrukce fotovoltaických systémů vyvinuté na Technické fakultě

Vědci z Technické fakulty vyvinuli fotovoltaické systémy nové generace.

Ve spolupráci s Technickou fakultou ČZU v Praze byla vyvinuta řada pokročilých konstrukcí fotovoltaických systémů s pohyblivými automatickými stojany fotovoltaických panelů. Byly zde vyvinuty i systémy se zrcadlovými koncentratory slunečního záření a některé výsledky už byly prezentovány i v tomto časopise v čísle 2/2011. Od té doby vývoj i realizované projekty pokročily a nyní můžeme prezentovat nové unikátní výsledky z poslední doby.

Pokročilé fotovoltaické systémy s pohyblivými stojany a koncentratory záření mohou významně navýšit množství vyrobené elektrické energie, protože po celý den udržují optimální úhel dopadu slunečního záření na fotovoltaické panely. Na různých konkurenčních pracovištích byly vyvinuty i jiné konstrukce fotovoltaických systémů. Na rozdíl od těch našich řada podobných systémů dobře funguje v laboratorních podmínkách, ale v reálném provozu selže. Ve skutečných podmínkách totiž fotovoltaický systém musí občas odolávat větru o rychlosti cca 160 km.h⁻¹ při ploše fotovoltaických panelů řádově desítky m². Použití zrcadlových koncentrátorů záření navíc zvyšuje provoz-

ní teploty fotovoltaických panelů, což vede k rychlejší degradaci zapouzdření fotovoltaických článků a propojovacích vodičů. My jsme se s tímto problémem vypořádali novou technologií výroby fotovoltaických panelů nové generace, o kterých už jsme rovněž referovali v tomto časopise v č. 3/2015.

Naše pohyblivé stojany spolehlivě pracují už na řadě velkých fotovoltaických elektráren včetně zahraničních. Realizujeme velké projekty například v Číně a ve Španělsku.

Bohužel, tyto pokročilé systémy měly větší význam v době, kdy měly fotovoltaické panely vyšší ceny. Tehdy jejich použití přineslo investorovi významně větší výnos elektrárny za cenu přijatelného navýšení ceny podpůrných stojanů fotovoltaických panelů. Když v posledních letech cena fotovoltaických panelů klesla pod 0,5 eura za 1 Wp instalovaného nominálního výkonu, investorovi se spíše vyplatí instalovat více fotovoltaických panelů na pevných stojanech, protože tak lépe

využije plochu fotovoltaické elektrárny. Nevýhodou pokročilých konstrukcí je totiž fakt, že musejí být instalovány dále od sebe, aby si při pohybu vzájemně nestínily. Využití plochy fotovoltaické elektrárny je tak nižší. Jen v tropických oblastech lze tuto nevýhodu omezit použitím pohyblivých stojanů s vodorovnou rotační osou. Přesto ale pokročilé instalace svůj význam dosud neztratily, jak dokládají i naše použité obrázky.

doc. Ing. Vladislav Poulek, CSc.,
prof. Ing. Martin Libra, CSc.

FTZ uspořádala vědeckou konferenci v Kambodži

V rámci rozvojového projektu Zlepšení úrovně vědy a výzkumu na Royal University of Agriculture v Kambodži financovaného ze zdrojů České rozvojové agentury (ČRA) vedl tým odborníků z Fakulty tropického zemědělství a Fakulty agrobiologie, potravinových a přírodních zdrojů praktické výukové semináře na téma Project management a Scientific work: step by step.

Studenti a mladí akademičtí pracovníci Royal University of Agriculture (RUA) se v prvním semináři seznámili se zásadami projektového řízení od přípravy a podání projektových žádostí (s důrazem na logický rámec) po koordinaci jednotlivých činností při realizaci projektu, to vše s mnoha praktickými cvičeními. Ve druhém semináři se dozvěděli více o základních principech vědecké práce a prezentaci jejích výsledků. Byl to již druhý ročník, kdy se tyto kurzy ve spolupráci ČZU a RUA konaly. Projekt Zlepšení úrovně vědy a výzkumu na Royal University of Agriculture v Kambodži je pokračováním dlouhodobé spolupráce mezi RUA a ČZU, jejíž historie se píše od roku 2010, kdy se koordinátorky současně spolupráce a zároveň řešitelky dalších společných aktivit prof. Seng Mom (prorektorka RUA) a Ing. Petra Chaloupková, Ph.D., (prodělkanka pro mezinárodní vztahy FTZ), poprvé setkaly v projektu Erasmus Mundus Eurasia. Od té doby má spolupráce mezi RUA a ČZU mnoho výsledků, jimiž jsou absolventi výměnných pobytů (včetně jednoho absolventa celého doktorského studia na FTZ, který nyní pracuje jako akademický pracovník RUA), účastníci mnoha společně organizovaných školení, workshopů, letních škol, společně podané a realizované projekty, vědecké publikace, výzkumné zprávy a další.

Dne 29. listopadu 2018 mohli účastníci kurzů ověřit své nově nabyté znalosti a zkušenosti, protože kampus RUA hostil mezinárodní studentskou konferenci v anglickém jazyce, která byla organizována za přispění výše zmíněného projektu ČRA. Cílem celodenní konference bylo setkání, výměna informací a diskuse o současném výzkumu zaměřeném na zemědělství, zpracování potravin a nakládání s přírodními zdroji probíhajícím na různých fakultách RUA. Zahajovací odborné přednášky přednesli doc.

Ing. Pavel Klouček, Ph.D., (FAPPZ) na téma Essential oils as natural preservatives in food and agriculture a doc. Ing. Jan Banout, Ph.D., (FTZ) na téma Using solar dryer for processing of chilli peppers (*Capsicum annum L.*). Studenti a mladí akademičtí pracovníci pak přednesli 25 referátů a prezentovali přes dvacet plakátových sdělení při moderovaných sekcích. Konference se zúčastnilo 170 studentů a mladých odborníků z RUA a několik mezinárodních hostů z Asie i Evropy (včetně delegace z ČZU). Ačkoli se na RUA nepořádá mnoho mezinárodních konferencí a studenti ani akademičtí pracovníci nemají obvykle možnost účastnit se mnoha významných mezinárodních konferencí, byla kvalita příspěvků na vysoké úrovni. Zvlášť lze ocenit praktičnost, interdisciplinární přístupy a regionální zaměření výzkumu, což značí jeho vysoký inovační potenciál. Výhodou akademického prostředí v Kambodži je jeho úzká spolupráce s aplikační sférou a to bylo z konferenčních příspěvků patrné.

Studentské konference tohoto typu jsou nesmírně důležitým tréninkovým prostorem, kde mohou účastníci v přátelské atmosféře své alma mater absolvovat první vystoupení před širším publikem, debatovat se svými kolegy o výzkumných tématech, být vystaveni otázkám, na které se nemohli předem připravit, a to vše v anglickém jazyce, který je dnes jazykem vědy. Potvrzením národního významu konference je i fakt, že o něm přijely informovat národní televizní a rozhlasová stanice. Zpětná vazba, kterou získali organizátoři od účastníků konference, byla velmi pozitivní a vedení univerzity projevilo zájem organizovat podobnou konferenci opakovaně.

Ing. Olga Leuner, Ph.D.,
Ing. Petra Chaloupková, Ph.D.

Institucionální plán ČZU na roky 2019 a 2020

Institucionální plán ČZU je jedním z klíčových nástrojů k naplňování rozvoje univerzity, jak je formulován v Dlouhodobém záměru vzdělávací a vědecké, výzkumné, vývojové a inovační, umělecké a další tvůrčí činnosti ČZU v Praze na roky 2016–2020. Na co se nový plán zaměřuje?

Institucionální plán je rozdělen na sedm oblastí, a tak i svojí strukturou navazuje na prioritní oblasti dlouhodobého záměru. Při jeho přípravě byla zároveň zohledněna průběžná analýza naplňování ukazatelů, které jsou součástí dlouhodobého záměru, a též priority jednotlivých fakult, institutu a dalších klíčových pracovišť vedených prorektory univerzity a kvestorkou. Dvouletý Institucionální plán (IP) s celkovým rozpočtem přes 126 milionů korun byl předložen MŠMT 14. listopadu 2018. Po projednání se zástupci ČZU byl finálně schválen 12. února 2019.

„Plán se zaměřuje na podporu oblastí, které jsou z pohledu vedení univerzity klíčové, ale nedaří se na ně získat jiné finanční zdroje v dostatečné výši. Především pak na oblasti, které vedení univerzity chápe jako strategické a chce je systematicky rozvíjet,“ shrnuje zaměření IP jeho koordinátor, prorektor pro rozvoj prof. Ing. Václav Hejnák, Ph.D. Projekt spolu s koordinátorem vedou gestoři jednotlivých oblastí a projektový manažer Ing. Přemysl Šedivka, Ph.D.

Kvalitní univerzita

Cílem první oblasti IP je „prostřednictvím různorodých mechanismů a opatření podpory a zajišťování kvality činností univerzity utvářet hodnotné výstupy ve všech oblastech působení univerzity“.

Konkrétní aktivity se zaměří mj. na zvyšování kvality výuky a podpory studia v bakalářských a navazujících magisterských studijních programech a v celoživotním vzdělávání (gestor doc. Ing. Jiří Remeš, Ph.D.) či na rozvoj systémů řízení kvality pedagogických činností (gestor doc. Ing. Petr Valášek, Ph.D.). Počítá se také s podporou zařazení vynikajících absolventů doktorských studijních programů do postdoktorských pozic (gestor prof. Ing. Jan Vymazal, CSc.).

Specifickou část tvoří podpora pedagogické práce akademických pracovníků, profílance a inovace studijních programů na úrovni předmětů/kurzů a podpora tvůrčí práce studentů směřující k inovaci vzdělávací činnosti – tyto aktivity budou podpořeny prostřednictvím soutěží v gesci fakult a institutu.

Do této kapitoly je pak zahrnuta i podpora prospěšných mimoškolních aktivit studentů a spolupráce s absolventy (v gesci Ing. Jakuba Kleindiensta).

Vhodně diverzifikovaná a dostupná univerzita

Cílem druhé části IP je „vyvážením propojení specializace a univerzálnosti zajistit diverzifikovanou podobu vzdělávacích a tvůrčích aktivit na ČZU při zachování jejich dostupnosti pro různorodé zájmové skupiny“.

K typickým aktivitám v této oblasti patří zlepšování dostupných informací o univerzitě pro domácí i zahraniční veřejnost (gestor Ing. Jakub Kleindienst) nebo podpora služeb Centra audiovizuální podpory ve výukovém procesu (gestor Ing. Jakub Kleindienst).

Mezinárodní univerzita

Cílem je „dosáhnout stavu, kdy internacionalizace bude dennodenně žitou praxí fungování ČZU ve všech oblastech“.

Aktivity se soustředí především na podporu účasti studentů na letních školách a vystoupení studentů na mezinárodních konferencích, dále pak na dlouhodobé studijní výjezdy studentů ČZU (včetně studentů DSP) do zahraničí a dlouhodobé studijní pobyty zahraničních studentů na ČZU a také na podporu účasti ČZU v mezinárodních sítích (gestor prof. PhDr. Michal Lošťák, Ph.D.).

Do této oblasti je také zařazena příprava

sandwich degree a double degree pro doktorské studijní programy (gestor prof. Ing. Jan Vymazal, CSc.) a podpora mezinárodní spolupráce při přípravě projektů (gestor prof. Ing. Václav Hejnák, Ph.D.).

Reflektující univerzita

Cílem je „posilovat relevanci všech činností prováděných na ČZU, a tak ji formovat jako univerzitu reflektující soudobé trendy v oblastech jejího působení i v širších souvislostech a schopnou bezproblémově reagovat na změny vnějšího i vnitřního prostředí“.

Činnosti v této oblasti se budou týkat mimo jiné podpory rozvoje tzv. přenositelných kompetencí a propojování pedagogických aktivit s konkrétními problémy, procesy a jevy v různých lokalitách v ČR (gestor doc. Ing. Jiří Remeš, Ph.D.) a také podpory přístupů CSR na ČZU (gestor doc. Ing. Petr Valášek, Ph.D.).

Koncepční, transparentní, efektivní a udržitelně říditelná univerzita

Cílem páté oblasti je „rozvíjet koncepční formy řízení univerzity, které vycházejí z kvalitních dat o situaci na ČZU, čímž podporují transparentnost prováděných aktivit a umožňují efektivní využívání dostupných zdrojů včetně udržitelného nakládání s nimi“.

Plánovaná opatření se soustředí na rozvoj klíčové IT infrastruktury, a sice na zajištění rozvoje a provozu Univerzitního informačního systému (UIS) a sdílené služby datového centra a optimalizace primární provozní databáze ČZU (gestor Ing. Jana Vohralíková), dále také na optimalizaci sledování přípravy a realizace projektů a související reporting (gestor prof. Ing. Václav Hejnák, Ph.D.).

Druhou část je možné shrnout pod označením marketingová prezentace na výstavách a jiných akcích mimo univerzitu (gestor Ing. Jakub Kleindienst).

Výzkumně inovativní univerzita

Cílem této oblasti je „prohlubováním vědeckého profilu ČZU, posilováním jeho mezinárodní dimenze a rozvíjením spolupráce s aplikační sférou dovést proces budování mezinárodně uznávané vědecko-výzkumné univerzity, intenzivně spolupracující s vnějším světem a přispívající k rozvoji celé společnosti“.

V této kapitole se mj. plánuje podpora dlouhodobých stáží doktorandů na excellentních výzkumných pracovištích (gestor prof. Ing. Jan Vymazal, CSc.), podpora vědeckých časopisů, které ČZU vydává nebo na jejichž vydávání se podílí (gestor prof. Ing. Jan Vymazal, CSc.), a také zabezpečení elektronických informačních zdrojů a elektronických verzí časopisů (gestor doc. Ing. Petr Valášek, Ph.D.).

Počítá se také s podporou komercializace duševního vlastnictví a licenčním fondem (gestor prof. Ing. Václav Hejnák, Ph.D.).

Přitažlivá univerzita s odpovídajícím zázemím

Cílem je „využít všechny dostupné zdroje k rozvoji předpokladů a materiálního zázemí pro kvalitní aktivity“. Ty nemohou být realizovány bez „odpovídající infrastruktury, bez vysoké podpory lidských zdrojů a bez obecně utvořeného přívětivého prostředí pro působení univerzity směrem dovnitř i navenek“.

Aktivity v této oblasti se zaměřují na projektovou přípravu a rozvoj infrastrukturního zázemí univerzity (gestorem je Ing. Jana Vohralíková).

Institucionální plán se uskutečňuje průběžně, v polovině roku je kolegiu rektora předkládána zpráva o průběhu jeho realizace. V lednu následujícího roku pak probíhá obhajoba před komisí jmenovanou rektorem. Výsledky obhajob včetně ukazatelů jsou každoročně shrnuty ve výroční zprávě a předkládány MŠMT.

Ing. Přemysl Šedivka, Ph.D.

Pátý ročník CZeCH projektu

V zimním semestru akademického roku 2018/2019 oddělení mezinárodních vztahů a Katedra řízení PEF společně s ekonomickou fakultou University of Applied Sciences v Bernu uspořádaly další ročník spojené výuky předmětu Strategic Management.

Pro tento rok se partnerem případové studie stala společnost VIZARD, s. r. o., která je velmi dobře známá díky svému medovo-karamelovému dortu, který si nechala zaregistrovat pod ochrannou známkou Medovník. Výuky se zúčastnilo 29 studentů z Bern University of Applied Sciences a 54 studentů ČZU (studenti magisterských oborů Business Administration, European Agrarian Diplomacy a Erasmus studenti).

Projekt CZeCH, který se letos konal již 5. rokem, propojuje studenty obou univerzit v rámci případové studie pro reálnou společnost – v tomto roce se jednalo o pražskou firmu VIZARD, s. r. o. Hlavním tématem a cílem byla strategie růstu a vstupu na mezinárodní trhy Švýcarska, Německa a Rakouska právě pro sladké produkty společnosti VIZARD. Práce na projektu probíhala v několika fázích – nejprve studenti vypracovávali podrobnou strategickou analýzu v týmech na obou univerzitách nezávisle, následně se týmy propojily virtuálně v poslední fázi projektu – v intenzivním study blocku v délce jednoho týdne – se všichni setkali v Praze a v již smíšených týmech pracovali na doporučení inovativních strategií pro vstup Medovníku na německy mluvící trhy.

Poslední společná fáze projektu – výše zmíněný intenzivní study block – začala neoficiálně v neděli 6. 1. 2019 malou uvítací večeří v Klubu C. V pondělí ráno přivítal studenty obou univerzit již oficiálně proděkan pro mezinárodní vzta-

hy PEF docent Karel Tomšík. Večer se pak celá skupina projektu podívala do univerzitního pivovaru, kde jim sládek docent Ladislav Chládek představil výrobu Suchdolského Jeníka. Celý týden pak studenti intenzivně pracovali v týmech na společném projektu, který ve čtvrtek prezentovali před zástupci společnosti VIZARD, s. r. o. Prezentací a hodnocení se za ČZU účastnila Ing. Jana Pitrová a prof. Ing. Ivana Tichá, Ph.D. (garantka předmětu Strategic Management na ČZU), za Bern University of Applied Sciences přijela MSc. Lize Duminy a prof. Dr. Marie Brechbühler Pešková, která je zároveň klíčovou osobou celého projektu. Následovalo předávání certifikátů a společná rozlučková večer v centru Prahy.

Živá spolupráce s firmou

Ředitel společnosti VIZARD, s. r. o., Jiří Černý hodnotí spolupráci následovně: „Děkujeme za výběr naší společnosti VIZARD, s. r. o., respektive našeho produktu Medovník originál do projektu CZeCH 2018. Bylo to pro nás jedinečné mít možnost se seznámit se studenty a jejich názory z mnoha zemí světa, kteří velice sofistikovaně řešili otázku vstupu Medovníku na švýcarský, německý a rakouský trh. Obrovské poděkování patří také všemu přítomnému personálu v čele s paní prof. Dr. Brechbühler Peškovou.“

Jeden ze zúčastněných studentů vidí přínos předmětu následovně: „Obsahem a hlavní

přidanou hodnotou pro studenty byla práce na tzv. live case, v našem případě to byla firma Medovník. Cílem bylo vypracovat analýzu firmy, konkurentů a zvoleného zahraničního trhu a následně prezentovat managementu firmy Medovník strategie, které by měla zvolit pro expanzi na určitý trh. Za největší pozitivum považují „vykolejení“ z běžného denního studia a spolupráci s již existující firmou.“

Prof. Dr. Marie Brechbühler Pešková, absolventka PEF oboru Economics and Management, která je garantkou partnerského předmětu Going Global: Strategy and Operations na univerzitě v Bernu, kde dlouhodobě působí, dodává: „Jsem ráda, že se nám podařilo realizovat tento velice zajímavý a obsahově i organizačně tak náročný výukový projekt za podpory PEF, zejména Katedry řízení a zahraničního oddělení, ale také za velmi aktivní a vstřícné účasti společnosti VIZARD. Studenti pracovali velmi intenzivně ve smíšených týmech a museli se tak potýkat nejen s náročným úkolem, ale také s kulturními rozdíly a různými zvyklostmi, znalostmi a zkušenostmi svých týmových kolegů. Ale právě tyto rozdíly je dovedly k inovativním řešením. Během celého týdne bylo možné sledovat jejich práci od ranních do pozdních hodin, aby v závěru bloku prezentovali velmi dobré výsledky a doporučení expanzivní strategie na německy mluvící trhy pro společnost VIZARD.“

Ing. Jana Melezínková

Nové doktorské studijní programy na FLD

Cílem Fakulty lesnické a dřevařské je udržitelným způsobem pečovat o lesní ekosystémy a udržitelným způsobem uspokojovat potřeby společnosti.

Abychom mohli toto poslání naplňovat, je nezbytné všem záležitostem týkajícím se lesa, krajiny a dřeva jako obnovitelné přírodní suroviny co nejlépe rozumět. Z toho důvodu je na FLD intenzivně podporována excelentní věda, k níž bezpochyby patří kvalitní doktorské studium a výchova mladých perspektivních odborníků. Proto FLD neustále aktivně pracuje na zkvalitňování a zvyšování atraktivity doktorského studia a zároveň se snaží, aby studijní programy odpovídaly aktuálním potřebám praxe a společnosti.

To byl jeden z důvodů, proč na začátku roku 2016 začalo vedení FLD připravovat trojici nových doktorských studijních programů a budovat zázemí pro tyto výzkumné programy. Jako nové studijní programy byly zvoleny doktorské programy:

(I) Global Change Forestry – zaměřený na zvládnutí dopadů globální změny a osvojení si současných možností adaptivních, mitigačních a inovačních technik včetně komunikačně-managementových strategií v souvislosti se změnou klimatu a jejího dopadu na ekosystémy;

(II) Aplikovaná geoinformatika a dálkový průzkum Země (DPZ) v lesnictví – zaměřený na moderní postupy sběru a analýzy prostorových

dat a jejich využití při podpoře rozhodování o managementu ekosystémů (například pomocí moderních technologií laserového skenování nebo využití dronů, optimalizací využívání území nebo využití komplexních ekosystémových modelů);

(III) Protipožární ochrana lesa a dřevěných materiálů a materiálů na bázi dřeva – zaměřený na možnosti aplikace protipožární ochrany lesa (prevence, detekce, zdolávání nebo modelování lesních požárů) v lesních komplexech a na protipožární zabezpečení materiálů a staveb.

Všechny programy byly připravovány v rámci projektů OP VVV, které byly v roce 2017 schváleny k financování, především díky špičkovému odbornému personálnímu zabezpečení FLD v těchto oblastech, ale také právě vzhledem ke skutečnosti, že reflektují potřeby praxe a společnosti. Na konci roku 2018 se podařilo všechny tři nové doktorské studijní programy úspěšně akreditovat a již od 1. března 2019 je možné do nich podávat přihlášky ke studiu pro akademický rok 2019/2020.

Na vlastní výuce se budou podílet špičkoví odborníci z FLD i ze zahraničí (např. ze Švédska, Finska, Německa, Rakouska a dal-

ších zemí). Nové programy vhodně doplňují v současné době vyučované doktorské programy na FLD. Výuka bude probíhat v českém i anglickém jazyce s výjimkou programu Global Change Forestry, který byl vzhledem k mezinárodnímu charakteru této problematiky akreditován pouze v anglickém jazyce.

Fakulta lesnická a dřevařská si uvědomuje, že studenti doktorských studijních programů budou zabezpečovat funkce lesa, krajiny a její ochranu i v budoucnosti. Považujeme je za motory vědy a výzkumu a za budoucnost v oboru. Na FLD jim vytváříme výborné pracovní podmínky formou nadstandardních stipendií, kdy aktivní doktorandi na FLD běžně získávají měsíční stipendium ve výši 20–25 tisíc Kč. Doktorandi mají možnost zapojení do velkých vědeckých projektů FLD či získání vlastních projektů z prostředků na specifický výzkum a samozřejmě pracují ve špičkově vybavených laboratořích s nejmodernějším přístrojovým vybavením. Mají obrovské příležitosti výjezdů do zahraničí, kde získávají důležité zkušenosti a kontakty. Vzhledem ke skutečnosti, že na FLD studují programy, které řeší v současné době velice aktuální problémy společnosti a praxe, je o ně na trhu práce obrovský zájem.

Česká zemědělská univerzita získala institucionální akreditaci

Získání institucionální akreditace v tak širokém záběru oblastí vzdělávání a téměř v kompletním zastoupení typů studijních programů je velký úspěch.

Česká zemědělská univerzita v Praze podala v dubnu roku 2018 na Národní akreditační úřad pro vysoké školství (NAÚ) žádost o institucionální akreditaci pro celkem 8 oblastí vzdělávání: Biologii, ekologii a životní prostředí; Ekonomické obory; Informatiku; Lesnictví a dřevařství; Potravinářství; Strojírenství, technologii a materiály; Vědy o Zemi a Zemědělství. V červenci a srpnu minulého roku probíhala jednání s NAÚ o sestavení hodnotících komisí a o harmonogramu posuzování žádosti. V září a v říjnu se pak uskutečnily návštěvy jednotlivých hodnotících komisí na naší univerzitě. Výsledkem hodnocení byla stanoviska dílčích komisí, zpravodajů a hlavní hodnotící komise. Přestože převažovala kladná hodnocení, vedení naší univerzity některé závěry rozporovalo, a to i přímo na závěrečném jednání Rady NAÚ 29. listopadu 2018. Díky tomuto aktivnímu přístupu se podařilo změnit některá dílčí negativní stanoviska a Rada NAÚ schválila České zemědělské univerzitě v Praze institucionální akreditaci pro celkem sedm oblastí vzdělávání:

- a) oblast vzdělávání Biologie, ekologie a životní prostředí a v jejím rámci bakalářský, magisterský a doktorský typ studijních programů;
- b) oblast vzdělávání Ekonomické obory a v jejím rámci bakalářský a magisterský typ studijních programů;
- c) oblast vzdělávání Informatika a v jejím rámci bakalářský, magisterský a doktorský typ studijních programů;
- d) oblast vzdělávání Lesnictví a dřevařství a v jejím rámci bakalářský, magisterský a doktorský typ studijních programů;
- e) oblast vzdělávání Potravinářství a v jejím rámci bakalářský a magisterský typ studijních programů;
- f) oblast vzdělávání Vědy o Zemi a v jejím rámci bakalářský, magisterský a doktorský typ studijních programů;
- g) oblast vzdělávání Zemědělství a v jejím rámci bakalářský, magisterský a doktorský typ studijních programů.

Dílčí části žádosti týkající se oblastí vzdělávání Strojírenství, technologie a materiály (všechny typy studijních programů), Ekonomické obory (doktorský typ studijních programů) a Potra-

vinářství (doktorský typ studijních programů) vzala ČZU zpět, aby mohly být doplněny a v dohledné době podány znovu.

Dále bylo naší univerzitě uděleno oprávnění samostatně vytvářet a uskutečňovat studijní programy doktorského typu s pracovišti Akademie věd České republiky, a to ve všech oblastech, kde byla ČZU schválena institucionální akreditace pro doktorské studium.

Získání institucionální akreditace v tak širokém záběru oblastí vzdělávání a v téměř kompletním zastoupení typů studijních programů je bezesporu velký úspěch. Česká zemědělská univerzita tak získala oprávnění samostatně vytvářet a uskutečňovat studijní programy. Udělení institucionální akreditace lze také hodnotit jako potvrzení vysoké kvality naší univerzity. Úspěšně tak byl završen dlouhodobý proces, který by se neobešel bez součinnosti a spolupráce velkého počtu akademických a administrativních pracovníků ČZU. Všem, kteří se touto společným dílem podíleli, proto patří velké poděkování.

doc. Ing. Jiří Remeš, Ph.D.,
prorektor pro pedagogickou činnost

Doktorská vědecká konference PEF Think Together 2019

Na Provozně ekonomické fakultě proběhla konference Think Together 2019. Akce se zúčastnilo na 100 doktorandů, školitelů a dalších akademických pracovníků.

V rámci jednání byly vyhlášeny Ceny děkana za nejlepší publikační výstupy doktorandů PEF za rok 2018 a představeny vítězné práce. Na prvním místě se umístila práce Estimation of International Tax Planning Impact on Corporate Tax Gap in the Czech Republic, kterou za autorský kolektiv prezentoval Ing. Jan Rohan, doktorand Katedry obchodu a financí. Druhé místo získala práce Odhad Hurstova exponentu v časových řadách denních výnosů akciových indexů Ing. Pavla Srbka z Katedry ekonomických teorií a příspěvek umístěný na třetím místě Development of employees' evaluation and motivation systems in Czech NGO prezentovala za autorky z Katedry psychologie Ing. Andrea Štolfová.

Poté následovalo jednání v odborných sekcích konference. Sekci Podniková a odvětvová

ekonomika moderovala prof. Boháčková, odbornou sekci Management vedl doc. Macák, sekci Regionální a sociální rozvoj moderovali doc. Kokašl a dr. Husák. Sekci Informační management předsedal doc. Veselý a sekci Systémové inženýrství prof. Brožová. V odborných sekcích konference bylo prezentováno celkem 70 vědeckých článků nebo přehledových studií. Po prezentaci článku autorem předseda sekce shrnul oba opponentské posudky a následovala odborná diskuse s cílem pomoci autorovi, aby uplatnil článek ve vědeckém časopise, případně upozornit na problematická místa v designu výzkumu.

Z konference nevychází sborník ani jiný typ oficiální publikace; jejím hlavním přínosem pro autory je kolegiální recenze a diskuse k prezentovaným článkům. Autoři tak mají možnost publikovat vylepšené práce v časopi-

sech nebo na konferencích, aniž by se dopouštěli opakovaného publikování téže práce. Konference je rovněž významná pro nově přijaté doktorandy, kteří si tak poprvé, ve známém kolektivu a na domácí půdě mohou vyzkoušet, jak probíhá vědecká konference a recenzní řízení. Dostane se jim připomínek k jejich příspěvku a také k prezentaci jejich vědecké práce.

Posláním konference je podpořit a inspirovat studující v doktorských studijních programech PEF ČZU v Praze při jejich odborné práci. Cílem konference je navíc umožnit doktorandům všech ročníků studia prezentovat výsledky jejich práce a zprostředkovat na tuto jejich práci kvalitní zpětnou vazbu. Konference Think Together 2019 toto poslání beze zbytku naplnila.

Ing. Sylvie Kobzev Kotásková, Ph.D.

Mezigenerační kurz Život učitelem

V zimním semestru akademického roku 2018–2019 uskutečnil Institut vzdělávání a poradenství ve spolupráci se studenty podnikatelského inkubátoru Point One ČZU zajímavý projekt s názvem Život učitelem.

S nápadem přišli sami studenti a hlavní myšlenkou bylo propojit výuku seniorů v rámci Univerzity třetího věku a studentů ČZU a nabídnout oběma skupinám zajímavá témata, která by mohly absolvovat společně.

Studenti ČZU, kteří byli vedeni mentorkou Lucií Dudákovou z rektorátu ČZU a Kateřinou Sommerovou z České spořitelny, nejprve zjistili zájem o projekt z řad studentů a s naší podporou i zájem mezi seniory U3V. Vzhledem k tomu, že se do projektu přihlásilo 10 seniorů a 10 studentů (juniorů), pilotní verze mohla začít. Zájem účastníci našli v Koordinačním centru U3V v Suchdole. Pravidelně se scházeli každý čtvrtek od 12.15–13.45 a vzájemně se obohacovali o zajímavé infor-

mace. Principem celé akce totiž bylo to, že se v lektorské činnosti představitelé obou skupin střídali. Lekce vedené juniory byly zaměřené např. na práci na počítači, on-line nákupy, cizí jazyky. Pro seniory bylo velmi cenné, že po představení tématu byla stěžejní část lekce věnována praktickým ukázkám, kdy seniory a juniory pracovali ve dvojicích u počítače. I seniory, kteří vedli např. lekci Babské rady, ukázali studentům své dovednosti. V rámci kurzu proběhly také dvě přednášky vedené odborníky z České spořitelny na téma Bezpečnost platebních karet, bezpečnost na internetu a Finanční gramotnost. Pilotní kurz byl zakončen 20. prosince 2018 společným vánočním workshopem spojeným s výrobou vánočních dárků.

Velké poděkování za úspěšnou realizaci patří studentkám Natálii Kořínkové, Kristýně Audesové a Lence Chrtkové, jež vytvářely obsah projektu. S organizací jim pomáhala Kristýna Jiříčná. Projekt podporovala Česká spořitelna, kterou zastupovala Veronika Němcová.

Protože se projekt setkal s velmi příznivým ohlasem u seniorů i studentů, rozhodl se ho tým uspořádat i v letním semestru. Studenti, kteří by měli zájem se připojit a prožít vzájemně inspirativní chvíle s účastníky U3V, se mohou přihlásit na e-mail: zivotucitelem@gmail.com.

Ing. Kateřina Tomšíková

Absolventi FTZ pomáhají chránit národní park Pendjari v Beninu

„La base, la base, Markéta 2,“ ozývá se z vysílačky terénní toyoty. Dojíždíme na základnu Národního parku Pendjari na severu Beninu, jehož vedení se před dvěma roky ujala organizace African Parks, která spravuje 15 národních parků v deseti zemích Afriky.

Před více než deseti lety začala pro African Parks pracovat absolventka Fakulty tropického zemědělství Markéta Antonínová. Začínala jako stážistka v Národním parku Garamba v Demokratické republice Kongo, a jak léta běžela, vystřídala několik parků v několika zemích a teď své zkušenosti úročí ve vedení parku Pendjari. Právě za ní jsem se vydala načerpat nové zkušenosti se správou chráněných území v Africe a zjistit, jak nejlépe připravit naše absolventy na tuto náročnou, ale velmi naplňující práci.

Toyotu, kterou přijíždíme, však řídí Markéta 2, druhá Markéta, aby se to nepletlo. Markéta Švejcárová absolvovala naši fakultu před dvěma lety, rok pracovala ve Středoafričské republice v chráněné oblasti Chinko také pod vedením African Parks a teď pracuje pro

Markétu 1 tady v Pendjari. Začínala jako stážistka počítáním konzerv ve skladu v Chinku a postupně se vypracovala v kvalitního člena týmu, pomáhala trénovat rangery v používání GPS a sběru dat a v současné chvíli působí v operační divizi Pendjari.

V doprovodu obou Markét mám tedy jedinečnou příležitost seznámit se s parkem, který je součástí rozsáhlého přeshraničního komplexu WAP – park W na území Nigeru, Burkiny Faso a Beninu, Arli za řekou od nás v Burkině Faso a Pendjari v Beninu, kde právě jsme. Stromová savana pokrývá mírně zvlněnou krajinu, z níž občas vystupují kamenité kopce, podél řeky se rozlévají rozsáhlé mokřady a v období dešťů je okolí řeky zcela pod vodou. V parku žije deset druhů antilop, z nichž nejpočetnější je voduška kob. K nejzávažnějším naopak patří

buvolci západoafričtí a buvolci korigum, kteří z nejasných důvodů postupně mizí z celé západní Afriky. Hlavní chloubou parku je dosud početná populace slonů a lvů. Několik zástupců každého z těchto druhů se proto může pochlubit slušivými satelitními obojkami, které poskytují informaci o jejich pohybu, zvyšují jejich bezpečnost a efektivitu protipytláckých aktivit.

Park je na jižní straně obklopen vesnicemi, jejichž obyvatelé se věnují především pěstování bavlny. I zde v odlehle venkovské krajině lidí pomalu přibývá. Přestože je park v tuto chvíli neoplocený, na stavbě plotu se postupně začíná pracovat. Plot by měl zabránit potenciálnímu konfliktu mezi volně žijícími zvířaty a místními lidmi, ale zároveň zabránit dalšímu postupnému plížení bavlníkových polí na území parku a úbytku posledních zbytků původní krajiny. I tady totiž ochrana přírody znamená především práci s lidmi – s místními, pytláky, rangery, politiky. A taky s vědci.

Více než kdy jindy si tady v terénu uvědomuji důležitost aplikovaného výzkumu, jehož výsledky lze okamžitě uvést do praxe. Původní africká savana a její obyvatelé nemají času nazbyt a jejich záchrana se daří především díky nezměrnému úsilí a efektivnímu managementu chráněných území. A mám radost, že studenti naší fakulty mají potenciál přispět ke změně k lepšímu, ať už v rámci realizace svých diplomových a disertačních prací, nebo jako hotoví absolventi programu Wild and Domestic Animal Management and Conservation. Kdo ví, možná příště v Pendjari uslyšíme z vysílačky „La base, la base, Markéta 3“, jelikož zásoba Markét na naší fakultě ještě není zdaleka vyčerpaná.

Zástupkyně Katedry jazyků PEF navštívily ruské kolegy

Členky Katedry jazyků se v rámci internacionalizace ČZU vydaly na Russian State Agrarian University.

Koncem října 2018 se uskutečnila týdenní pracovní cesta vedoucí Katedry jazyků PhDr. Mgr. Lenky Kučírkové, Ph.D., a vyučující ruského jazyka Mgr. Aleny Drebítkové Malé, Ph.D., do Ruska v rámci internacionalizace ČZU v Praze. Byla navštívena moskevská univerzita Russian State Agrarian University – Moscow Timiryazev Agricultural Academy. Výběr univerzity proběhl na základě dlouholeté spolupráce s ruskou katedrou cizích jazyků. Hlavní kontaktní osobou byl doc. Alexey Alipichev (vyučující angličtinu), který ČZU dobře zná, studoval zde jeden rok a účastnil se několikrát konference Agrární perspektivy.

Při setkání s členy Katedry cizích jazyků (vedoucí doc. Gotovceva) a Katedry ruského jazyka (vedoucí doc. Zajcev) došlo k výměně informací ohledně výuky cizích jazyků. Týmy si navzájem představily koncepce výuky cizích jazyků, aktuální směry ve výuce, používané učební materiály, výuku odborného cizího jazyka a prodiskutovaly jeho specifika na daných univerzitách.

Na setkání na Katedře cizích jazyků byl prezentován program Rozšířené jazykové výuky, který je na ČZU nabízen studentům PEF (2. a 3. ročníky) v angličtině a v němčině, kdy studenti v rámci programu RJV absolvují celkem 6 hodin jazyka týdně ve spolupráci s od-

bornými katedrami PEF, na závěr 3. ročníku složí závěrečnou zkoušku a získají mezinárodně uznávaný certifikát. Dále byly podány informace o mezinárodně uznávaných zkouškách TOEIC (anglický jazyk), TFI (francouzský jazyk) a UNICERT (německý jazyk), které se na ČZU pořádají, některé již od roku 2004. Setkání s českou delegací se účastnili všichni členové katedry cizích jazyků, kteří neměli v době návštěvy výuku. Dále byla zajištěna účast ve výuce odborného anglického jazyka pro ekonomy s následným zhodnocením výuky se studenty i s přítomnými pedagogy (doc. Alipichev a doc. Sergeeva). Také se uskutečnilo setkání s vedoucí Katedry cizích jazyků doc. Gotovcevou v její kanceláři, kde proběhlo seznámení s důležitými dokumenty k akreditaci výuky cizích jazyků, tvorbou syllabů a s učebními materiály k výuce anglického jazyka na moskevské univerzitě.

Pracovní setkání s pedagogy na Katedře ruského jazyka pro cizince doprovázela výměna zkušeností a diskuse ohledně metodologie výuky RJ, ruská strana se seznámila se stavem na ČZU, s počty kroužků RJ a počty studentů v nich, s rozdělením studentů do jednotlivých úrovní, byl zmíněn zájem o RJ ze strany českých studentů. Docent Zajcev seznámil české kolegyně se svou publikační činností, jelikož je autorem mnoha učebních materiálů, které sám při výuce používá. Další materiály neu-

stále připravuje. Následovala účast ve výuce odborného ruského jazyka pro cizince se zaměřením na chemii. Poté pokračovala diskuse ohledně používaných a připravovaných učebnic a taktéž diskuse týkající se možné budoucí spolupráce při psaní odborných publikací.

Moskevská univerzita zorganizovala exkurzi po svém kampusu, který má rozlohu 600 hektarů a vznikl sloučením tří univerzit v roce 2014. Univerzita je tvořena 14 fakultami, katedry jazyků spadají pod Fakultu humanitně-pedagogickou a členové jazykových kateder vyučují jazyky na různých fakultách podobně jako Katedra jazyků PEF.

K univerzitě také náleží rozlehlý historický park, který původně patřil šlechtickému rodu. Rektorát univerzity sídlí ve staré, památkově chráněné šlechtické usedlosti. V budově jsou zachovány starobylé prvky, například výzdoba schodiště a slavnostního sálu. Do historického parku i do budovy rektorátu proběhla exkurze. Další zajímavou odbornou exkurzí byla návštěva místního univerzitního muzea věnovaného chovu koní.

Na závěr pobytu se uskutečnilo setkání s vedoucí zahraničního oddělení rektorátu univerzity dr. Elenou Yembaturovou a její zástupkyní Annou Voroninou, která má na starosti mezinárodní programy. Proběhla diskuse ohledně budoucí spolupráce, zejména se prodiskutovala možnost podání žádosti projektu KA107, jehož cílem je podpora mobility pedagogů a studentů.

Žádost na financování projektu KA107 (Erasmus+) podala Katedra jazyků v únoru 2019 ve spolupráci se zahraničním oddělením PEF (které by rádo podpořilo programy Double Degree s ruskými univerzitami) a s FTZ. Doufáme, že projekt bude úspěšný a že spolupráce s Ruskem bude moci za podpory EU pokračovat a rozvíjet se.

Mgr. Alena Drebítková Malá, Ph.D.
PhDr. Mgr. Lenka Kučírková, Ph.D.

Poslední žirafy západní Afriky

Žirafu zná jistě každý z nás, je to možná to první, co se vám vybaví, pokud si představíte africkou divočinu – pokojná a půvabná žirafa okusující akácie. Co možná ale neví každý, je fakt, že počty této neodmyslitelné ikony v celé Africe klesly za posledních třicet let o 40 %.

Já to také nevěděla do doby, než jsem slyšela přednášku Juliana Fennessyho na konferenci Antelope, Giraffe, Hippo, která se konala na naší univerzitě v roce 2017. Julian Fennessy je spoluzakladatelem a spoluterem Giraffe Conservation Foundation (GCF), nevládní organizace, jejímž cílem je ochrana žiraf po celé Africe. Již v době konference jsem tíhla k žirafám, čemuž napovídalo i zaměření mé bakalářské a magisterské práce, a po Julianově velmi motivující přednášce jsem zatoužila dělat něco víc, a to přímo ochranu žiraf na místě, kde je to potřeba – v Africe.

Na začátku svého doktorského studia jsem prostřednictvím vedoucí mé disertační práce doc. Karolíny Brandlové, Ph.D., dostala nabídku zúčastnit se společně s GCF a Sahara Conservation Fund (SCF) reintrodukce žiraf západoafrických do rezervace Gadabedji v Nigeru. Žirafy západoafrické jsou podle červeného seznamu ohrožených druhů IUCN řazeny mezi „zranitelné“, i přes stoupající populační trend jsou jejich počty nízké a odhaduje se, že v celé Africe žije něco okolo 600 jedinců. Dříve byly rozšířené v zemích západní Afriky, jako je Mali, Mauritánie, Nigérie nebo třeba Senegal. Dnes se vyskytují pouze v Nigeru, v tzv. žira-

fi zóně. Tato zóna leží přibližně 60 kilometrů od hlavního města Niamey a nejedná se o žádné formálně chráněné území. I přesto se populace dokázala zvýšit z 50 jedinců na 600 za méně než třicet let, a to díky vládě, podpoře nevládních organizací a iniciativě místních lidí, kteří jsou na své žirafy náležitě hrdí.

Jedním z cílů mé cesty bylo přidat se k týmu převážejícímu osm žiraf ze „žirafí zóny“ do rezervace Gadabedji, která leží 800 km daleko. Celý přesun žiraf do nákladáku probíhal hladce a zanedlouho jsme byli připraveni na 48hodinovou cestu. Během transportu jsme neměli žádné komplikace až na jeden kabel, který se táhl nízko nad silnicí. Díky pohotové reakci řidiče a veterináře Peta Morkela se nic nestalo a my pokračovali dále. Po dvou dnech jsme dorazili do cíle a s jásajícím doprovodem místních obyvatel jsme přešli hranice rezervace. Celý proces vypouštění byl pro mě velkým zážitkem, cítila jsem úlevu a zároveň radost, že jsme to všichni ve zdraví zvládli. Pozorovali jsme jejich nesmělé kroky v novém domově a já se těšila, že s nimi budu moci strávit příštích několik týdnů a sledovat jejich první pohyby v novém prostředí, jejich chování, sociální vazby, zdravotní stav anebo vegetaci, kterou žirafy preferují k okusování.

Rezervace Gadabedji leží v oblasti Sahelu, je tvořena otevřenou savanou s mozaikou stromů, ideální prostředí pro žirafy. Ty tu také před 50 lety žily, ale kvůli suchům a nelegálnímu lovu vymizely. Situace se zlepšila a od roku 2013 se pracuje na obnově původního prostředí, a tak se sem žirafy mohly vrátit. Najít je v rezervaci nebylo vždy jednoduché, byly dny, kdy jsme jezdili křížem krážem a bez úspěchu. Hodně nám pomáhali místní obyvatelé žijící za hranicemi rezervace, kteří nás kontaktovali v případech, že nějakou žirafu viděli, bez jejich pomoci by to bylo mnohem obtížnější. A jak to tak bývá, doba, kterou jsem mohla strávit v blízkosti žiraf, utekla velmi rychle. I přesto, že pobyt v buši není vždy procházka růžovým sadem, nikdy bych za nic nevyměnila jedinou minutu strávenou tady. Celá cesta mi dala velmi mnoho nejenom zkušeností a zážitků, ale i přátelství a vědomí, že žádný sen není nemožný, když v něj věříte a jdete si za ním.

Chtěla bych poděkovat za finanční a materiální podporu Fakultě tropického zemědělství, Sahara Conservation Fund a Giraffe Conservation Foundation. A také své rodině a přátelům za nekonečnou oporu, kterou v nich mám.

Ing. Kateřina Gašparová

FLD přispívá k lesnickému vzdělávání v Laosu

Fakulta lesnická a dřevařská ve spolupráci s University of Helsinki a Albert-Ludwigs-Universität v německém Freiburgu se v rámci projektu ERASMUS+ Capacity building podílí na posílení systému vysokoškolského vzdělávání v Laosu.

Jedním z hlavních cílů tohoto projektu, který nese název Forestry Higher Education Advancement in Laos (FORHEAL), je podporovat tři laoské vysoké školy při přípravě a rozvoji jejich magisterských lesnických zaměřených studijních programů. K naplnění tohoto cíle připravila FLD v období 21. 1.–1. 2. 2019 dva týdny výukových kurzů pro zaměstnance partnerských univerzit v Laosu. Konkrétně pro Savannakhet University (Faculty of Agriculture and Environment), National University of Laos (Faculty of Forest Science) a Souphanouvong University v Luang Prabang (Faculty of Agriculture and Forest Resources). Kurzy probíhaly na univerzitě v Savannakhetu, který leží v jižní části Laosu na východním břehu řeky Mekong na hranici s Thajskem, asi dvě hodiny letu z Bangkoku.

V prvním týdnu probíhal kurz nazvaný Forest Silviculture and Operations. Byl zaměřen na problematiku přírodních tropických lesů, plantáží a multifunkčního lesnictví. V návaznosti na způsoby zakládání a pěstování lesů pokračoval kurz těžebními systémy, dopravou dříví a její optimalizací. Nedílnou součástí kurzu byly i praktické

ukázky školkařství a těžby na eukalyptových plantážích firmy Stora Enso. Druhý kurz pod názvem Social Forestry and Resource Planning byl rovněž rozdělený na teoretickou a praktickou část. V teoretické části se účastníci kurzu věnovali biotickým a abiotickým škodlivým činitelům, metodám ochrany a prevence poškození, dále pak dendrometrickým metodám a způsobům, inventarizaci lesa, multifunkčnímu hospodaření v lesích a optimalizaci využití produkční funkce. Teoretickou část zakončila ekonomika a management lesních podniků, problematika bioekonomiky a nedřevních produktů z lesa.

Vzhledem k tomu, že nově vybudovaný kampus univerzity v Savannakhetu leží za městem přímo v lese, byly možné i praktické ukázky sběru a určování různých druhů hmyzu, a to i přesto, že v Laosu je v tomto čase podle místních zima. Denní teploty, které dosahovaly 30–33 °C, nám ovšem zimu moc nepřipomínaly. Pro praktické ukázky inventarizačních metod jsme opět využili eukalyptové plantáže.

Lektorsky jednotlivá témata kurzů zajišťovali zaměstnanci FLD: doc. Remes, Ing. Jankovský, prof. Turčáni, prof. Maru-

šák a Ing. Rinn. Kurzu se celkem zúčastnilo 28 zaměstnanců ze všech tří partnerských univerzit, které jsou součástí projektu. Účastníci kurzu obdrželi certifikáty o účasti a drobné dárkové předměty, které jim budou připomínat naši fakultu a univerzitu. Věříme, že ještě více ale budou účastníci kurzu vzpomínat na to, co jsme se jim snažili v průběhu dvou týdnů předat. Projevili to i svojí nefalšovanou vděčností při ukončení kurzů. O tom, že jsme v Savannakhetu zanechali dobrou stopu, svědčí i zájem vyslat k nám na FLD na magisterské a doktorské studium několik jejich studentů. Rovněž jsme navázali spolupráci ve vědecké oblasti nejenom s univerzitou v Savannakhetu, ale také s firmou Stora Enso, kam se v blízké době určitě vrátíme.

Naším kolegům z partnerských univerzit jsme odevzdali dostatek poznatků. My jsme si ale také odnesli určité poznání. Laos nepatří mezi ekonomicky bohaté země. Člověk však nemusí žít v ekonomicky rozvinuté zemi, aby byl bohatý i vnitřně. Lidé, kteří tam žijí, takoví jsou. Nám to někdy chybí.

prof. Ing. Róbert Marušák, PhD.

International Fair Party už po šesté na ČZU

International Fair Party je již tradiční akce pořádaná studentskou organizací BeFair na ČZU, která působí převážně na půdě České zemědělské univerzity v Praze.

Hlavním cílem International Fair Party je zejména rozšířit povědomí o kultuře různých cizích zemí, a to formou přednášek, ochutnávky tradičních jídel, ukázkou národních tanců, hudby či zpěvu. Akce se každoročně těší velké účasti nejen z řad studentů či vyučujících, ale i široké veřejnosti, a to i přes to, že všechny přednášky probíhají v anglickém jazyce.

Oficiální program byl zahájen děkanem fakulty doc. Ing. Janem Banoutem, Ph.D. Následně k publiku krátce promluvil významný host – velvyslanec ze španělské ambasády v Praze, Jeho Excelence p. Angel Lossada Torres-Quevedo. Poté vystoupil samotný organizátor akce – BeFair na ČZU v čele s předsedkyní Zuzanou Holubovou, která publiku představila některé z událostí, jež členové spolku pravidelně během semestru pořádají, a také základní koncept a cíle organizace.

Ani tentokrát na akci nechyběli zástupci z neziskových organizací propagující podobné zájmy jako BeFair na ČZU. Prvním z hostů byla Hana Malíková – výkonná ředitelka Fairtrade Česko a Slovensko, která si

pro publikum připravila zajímavou prezentaci o ochraně lidských práv, jež je jednou z důležitých strategií fairtrade, spravedlivého obchodu.

Nechyběli zde ani zástupci ze spolku Derbianus Conservation podporující ochranu kriticky ohrožené antilopy Derbyho, která je považována za největší antilopu na světě. Akci podpořili také členové kampaně Ukradená divočina – Stolen Wildlife, jež poukázala svou prezentací a výstavou fotografií na aktuální problematiku ilegálního obchodu se zvířaty, a to nejen v zahraničí, ale i v Česku. V neposlední řadě byl publiku představen projekt dvou absolventek Fakulty tropického zemědělství s názvem Nezabalíme to! Odsyp si v sýpce, jehož cílem je vytvoření bezobalového obchodu Sýpka v Roztokách u Prahy, který nejen zamezí nadměrné produkci jednorázových obalů, ale zároveň podpoří drobné zemědělce. Tento projekt se povedlo úspěšně realizovat a obchůdek se otevřel začátkem tohoto roku v únoru.

V další části programu se publiku představily tři různorodé země – Etiopie, Špa-

nělsko a Ukrajina. Účastníci měli také možnost ochutnat národní pokrmy připravené studenty ze zmíněných zemí: nechyběla zde dobře známá španělská paella či sangria nebo exotické Doro Wat – etiopské národní jídlo z kuřecího masa, podávané s tradiční plackou z teffové mouky, injerou. Ukrajinci studenti na akci připravili těstovinové taštičky zvané varenyky, a to hned s několika různými náplněmi. Pro milovníky sladkého jídla zde byla připravená kutia – typické ukrajinské vánoční jídlo z krup a máku podávané s medem.

Po ochutnávce následovaly prezentace se zajímavými informacemi o kultuře, liddech, jídle či fauně a flóře jednotlivých zemí. V průběhu večera mohlo publikum sledovat tradiční přípravu etiopské kávy na otevřeném ohni přímo v prostoru posluchárny, obdivovat bohatě zdobené národní ukrajinské kroje nebo se zaposlouchat do rytmu energické španělské hudby. V závěru akce proběhl online kvíz přes aplikaci Kahoot, který byl letošní novinkou a u diváků sklídl velký úspěch. Na konci byli vyhlášeni tři vítězové, kteří dostali ceny v podobě fairtradových produktů. Během akce se povedlo vytvořit velmi příjemnou atmosféru, a to hlavně díky pečlivé organizaci ze strany BeFair na ČZU, bezproblémové spolupráci se všemi zúčastněnými i díky skvělému publiku. Již nyní se můžeme těšit na to, co přinese následující ročník.

Studenti PEF poznávají práci Odboru pro vztahy s EU

Již několikáté setkání studentů PEF s odborníky z Ministerstva zemědělství přineslo řadu nových zkušeností.

Dne 22. listopadu 2018 se již poněkoličtější uskutečnilo setkání studentů Provozně ekonomické fakulty (obory European Agrarian Diplomacy a Veřejná správa a regionální rozvoj) s pracovníky Odboru pro vztahy s EU na Ministerstvu země-

dělství ČR. Celá návštěva byla rozdělena do dvou částí.

V rámci dopoledního programu prezentovala vedoucí Oddělení komitologie (dnes Oddělení koordinace evropských záležitostí) Ing. Zdeňka Šetková legislativní proces EU se

zaměřením na zapojení MZe v tomto procesu v Radě EU a Evropském parlamentu. Dále představila další činnosti, které oddělení koordinuje a spravuje.

Ze zasedací místnosti Kolegia ministra proběhl videohovor s nově delegovaným vedoucím Oddělení zemědělství a životního prostředí při Stálém zastoupení ČR při EU Stanislavem Němcem. Ten stručně představil hlavní činnosti Stálého zastoupení a vyzdvihl možnosti studentských stáží v Bruselu pro studenty navazujícího studia PEF. V druhé části se studenti přímo seznámili s reálnými každodenními činnostmi, které oddělení vykonává.

Podobné exkurze bývají kladně hodnoceny jak studenty, tak zástupci ministerstva. Studenti mají možnost blíže poznat fungování celého oddělení, získají představu o možnostech stáže nebo kariérního uplatnění při škole či po zakončení studia. Vyzdvíženo bylo také blížící se předsednictví ČR v Radě EU (druhá polovina roku 2022), které se již nyní začíná připravovat a je spojeno s hledáním nových pracovníků. Velké poděkování patří zástupcům MZe, jmenovitě paní Šetkové a jejím kolegům, za výborně zorganizovaný program.

Ing. Pavel Kotyza, Ph.D.

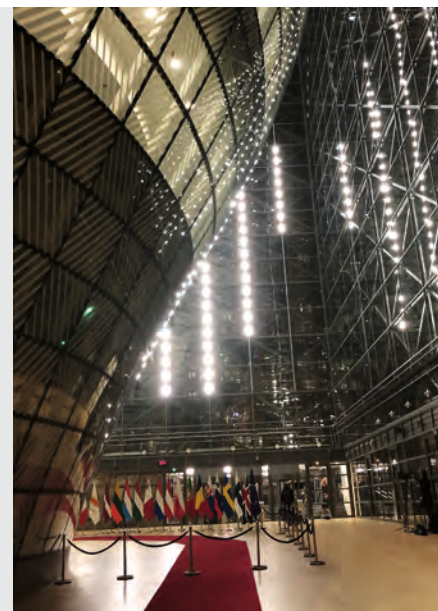

Tři měsíce na stáži v Bruselu

Ačkoli to mnozí studenti nevědí, naše univerzita nabízí kromě studia v zahraničí i pracovní stáže. Jak se o takové stáži dozvědět? Stačí věnovat pozornost nástěnkám zahraničního oddělení nebo si pravidelně kontrolovat školní e-mail. Jednou z možností je vyjet na pracovní stáž do oddělení zemědělství a životního prostředí na Stálé zastoupení České republiky při Evropské unii. Stáž mi dala jedinečnou příležitost, díky níž mám možnost nahlédnout do bruselského prostředí institucí EU a seznámit se především s fungováním Rady EU a Evropské komise. Během prvního měsíce na stáži jsem měla možnost zúčastnit se Rady ministrů, na které ministři zemědělství všech členských

států projednávali témata, jako je dvojí kvalita potravin, proteinový plán nebo africký mor prasat. Pravidelně jsem se zúčastnila jednání ke společné zemědělské politice, pracovních skupin, videokonferencí s Ministerstvem zemědělství, díky kterým jsem zjistila, jakým způsobem se prosazují české zájmy a politika v EU. Stáž je přínosná pro zdokonalení angličtiny, rozšíření znalostí o projednávaných tématech a situacích v jiných státech a také díky psaní zápisů z jednání. Pokud byste nad přihláškou uvažovali, neváhejte, zkušenost ze zahraničního prostředí v Bruselu mohou jen doporučit.

Anna Kadečková, studentka PEF

Carsharing Uniqway

Nápad vytvořit „studentský carsharing“ vznikl ve společnosti ŠKODA AUTO před třemi lety s jasným zadáním. Projekt musí splňovat moderní trendy sdílené ekonomiky.

Do projektu byly od počátku zapojeny tři pražské univerzity (ČVUT, ČZU a VŠE) a společnost ŠKODA AUTO DigiLab. Výsledný rámec vznikl pod odborným vedením mentorů z řad akademických pracovníků univerzit. Tým studentů ČZU vede profesor Luboš Smutka z PEF. Již v polovině roku 2018 byla připravena pro reálné testování a po testovacím období byla služba spuštěna 17. října 2018. Výhodou projektu je stále testování

a vylepšování aplikace a služby na základě podnětů ze strany uživatelů. Samozřejmě že občas nastane technický nebo provozní problém, ale díky systému Helplinky, kterou spravují studenti ČZU, se vždy podaří najít optimální řešení nebo problém zcela vyřešit ke spokojenosti uživatele.

Naši patnáctičlennou flotilu tvoří vozidla Škoda Fabia 1.0 TSI o výkonu 81 kW. Každé z vozidel má unikátní jméno, které bylo vybráno studenty. Jedná se o vozidla, která jsou

ideální do městského provozu a zároveň se nezaleknou ani dálnice. Novinkou pro letošní zimní sezonu je možnost zapůjčení střešního boxu nebo sněhových řetězů.

Již od počátku jsme chtěli aplikaci, ve které bude vše jednoduché a maximálně „user friendly“. A cílem je obsluha celé služby z jedné aplikace bez nutnosti dalšího využití třeba počítače. V aplikaci je přehledná mapa, kde jsou vidět všechna volná vozidla a zóny, ve kterých lze auta bezplatně zaparkovat a odevzdat. Novinkou pro letošní rok bude spuštění bonusového programu, kde budou uživatelé sbírat body, které pak budou moci vyměnit za slevu na jízdném nebo za dárky. A co je nutné udělat, aby člověk mohl službu využívat? Nejprve se musí zaregistrovat a dokončit registraci na kontaktním místě. Naše vozidla je možné otevřít pouze kartou, proto musíme kartu aktivovat v systému. Systém podporuje všechny čipové karty, takže i ISIC či zaměstnaneckou kartu. A pak už stačí stáhnout aplikaci, kliknout na vozidlo a vyrazit na cestu. A pokud jedete daleko, nemusíte mít strach, ve vozidle máme tankovací kartu CCS, kterou akceptují na 98 procentech stanic, takže můžete být bez starostí. Vlastně jedinou starostí je vyúčtování služeb. Momentálně jezdíme za 4,90 Kč/kilometr a 29 Kč/hodinu.

Zaujala vás tato služba a potřebujete více informací? Tak se podívejte na naše stránky, kde se dozvíte více o službě i soutěžích pro letošní rok.

Ing. Michal Husinec,
Bc. Vlastislav Tůma, www.uniqway.cz

Fakulta tropického zemědělství v pondělí bez masa!

Jste si vědomi toho, jak významný je vliv stravování na životní prostředí? My na FTZ ano, a proto jsme odhlasovali naše připojení ke kampani Meatless Monday (Pondělí bez masa).

To, co již delší dobu tušíme ve vztahu k nadužívání přírodních zdrojů a nadměrné spotřebě, potvrdila i nedávná studie publikovaná v časopise Nature. Studie konstatuje, že současný globální potravinový systém a strava založená na konzumaci masa a živočišných produktů jsou jednou z hlavních příčin klimatické změny, ztráty biodiverzity, kontaminace zdrojů pitné vody a změny ve využívání půdy. Studie doporučuje výrazně snížit konzumaci masa o 75–90 procent a ostatních živočišných produktů o 60 procent. Živočišná produkce je zásadní přispěvatel k celosvětové environmentální degradaci a klimatické změně. Navíc živočišný průmysl emituje obrovské množství skleníkových plynů, dokonce více než veškerá světová doprava. Změnit způsob našeho stravování a omezit konzumaci masa a masných výrobků patří mezi nejúčinnější

kroky, jak pozitivně ovlivnit běh věcí. Cílem celosvětové kampaně Meatless Monday je upozornit na to, jak zásadní vliv má naše každodenní rozhodování o tom, co budeme a nebudeme konzumovat, na kvalitu a zachování životního prostředí, ve kterém žijeme.

„Současným životním stylem překračujeme hranice globálních ekosystémů, je tedy nejvyšší čas začít se učit být zodpovědným spotřebitelem a zamyslet se nad tím, co můžeme sami udělat pro to, abychom zmírnili negativní dopady na životní prostředí,“ říká děkan FTZ docent Jan Banout. Poslední suchá léta v ČR nám ukázala, že klimatická změna není pojmem, který se nás netýká, ale že může i nám v ekonomicky vyspělé Evropě nepříjemně ovlivnit životy. „I to je jeden z důvodů, proč jsme se jako fakulta připojili

k Meatless Monday a zaměstnanci se zavázali k tomu, že během pondělní pracovní doby nebudou konzumovat masné produkty,“ dodává doc. Banout. Jak takové pondělky na FTZ vypadají a proč jsme se vlastně připojili ke kampani, se můžete dozvědět v našem novém videu na facebookové stránce FTZ nebo na YouTube. Jedno prosincové pondělí se k nám a kampani Meatless Monday připojil i rektor ČZU v Praze prof. Ing. Petr Sklenička, CSc., který tak vyjádřil souhlas a podporu kampaně: „Nejsem sice vegetarián, ale sympatickou iniciativu FTZ rád podporuji.“

Přidejte se i vy! Připojte se k FTZ a dejte si jeden pracovní den bez masa!

Ing. Libuše Valešová, Ph.D.
Ing. Hynek Roubík, Ph.D.

Veletrh pracovních příležitostí ČZU

Jako každý rok se koncem února konal Veletrh pracovních příležitostí České zemědělské univerzity a této příležitosti využilo téměř sto zaměstnavatelů, kteří do areálu univerzity zavítali. Mohli jste je najít v Kruhové hale, kam se po roce opět vrátila celouniverzitní část veletrhu pořádaná Career Center ČZU, a také na Provozně ekonomické fakultě, Technické fakultě, Fakultě životního prostředí a Fakultě lesnické a dřevařské.

Dalo by se říct, že velký zájem o náš veletrh z řad zaměstnavatelů je dán současnou situací na trhu práce, kdy míra nezaměstnanosti krouží kolem 2 procent a zaměstnavatelé hledají nové zaměstnance, kde se dá. Nicméně velká část vystavovatelů na VPP jezdí zcela pravidelně několik posledních let a jejich hlavní motivací je struktura oborů a také schopnosti našich studentů a absolventů, kteří nezdárcou tvoří velkou skupinu zaměstnanců ve společnosti (třeba společnost Globus má na své centrále mnoho zaměstnanců z ČZU, má velký zájem ještě podííl zvyšovat a připravuje několik programů v průběhu letního semestru). Nových zaměstnavatelů, kteří s ČZU nespoupracovali, bylo v celouniverzitní části osm a byli velmi příjemně překvapeni účastí a přístupem studentů naší univerzity, a již po skončení veletrhu si rezervovali místo na rok 2020.

Veletrh pracovních příležitostí je důležitý také pro budování image univerzity a našich studentů – firmy navštěvují většinu univerzit v ČR

a neubrání se porovnání studentů: jejich schopností, požadavků, zájmů a přístupu. A jsme rádi, že díky vám všem, kteří jste si na VPP udělali cestu, jsme udělali opět skvělý dojem.

Veletrh na Provozně ekonomické fakultě již podevatenácté

Veletrhu se na Provozně ekonomické fakultě účastnilo celkem 32 firem z různých oborů činností, které s fakultou spolupracují v oblasti vzdělávání, konferencí, přednášek a dalších aktivit. Zároveň zde byl i stánek PEF, kde se mohli studenti – jako každoročně – zúčastnit hry spojené s Veletrhem pracovních příležitostí, která je dotovaná cenami ve výši 10 000 Kč. Ceny výhercům této hry předávala prodávka pro věci studijní PhDr. Pavla Rymešová, Ph.D. Následně Ing. Kos předával ceny výhercům soutěže, která probíhala v HUBRU, a zástupkyně firmy Rödl a partner předaly cenu – poukaz na plavbu po Vltavě – výherci jejich soutěže.

Na tomto jednodenním workshopu se jako každoročně setkali studenti a absolventi Provozně ekonomické fakulty se zástupci významných českých i nadnárodních firem a institucí. Zástupci firem představili účastníkům širokou nabídku pracovních příležitostí na částečný i hlavní pracovní poměr a seznámili studenty s dalšími formami získávání zkušeností – ať již ve formě stáží, trainee programů, exkurzí, startupů apod. Studenti měli možnost si osobně pohovořit se zástupci firem, získat cenné rady, informace a kontakty, a tím zvýšit své šance uplatnění na trhu práce. Studenti se mohli seznámit i s laboratorii virtuální reality PEF – HUBRU a s projektem Uniqway, což je první univerzitní carsharing, za jehož vývojem stojí studenti z ČZU, ČVUT a VŠE. Celkem se Veletrhu pracovních příležitostí na PEF ČZU v Praze zúčastnilo cca 1800 studentů.

doc. Mgr. Eva Bobková
Mgr. Přemysl Gubani

ČZU uspořádala lednové Dny otevřených dveří

Jako již tradičně poslední lednový víkend dala ČZU nahlédnout do svých útrob uchazečům o studium. Dny otevřených dveří se uskutečnily 25. a 26. ledna.

Přijďte se podívat, jak to u nás vypadá, vzkázaly uchazečům o studium fakulta a institut České zemědělské univerzity v Praze. Na poslední lednový pátek a sobotu si totiž univerzita připravila tradiční Dny otevřených dveří. Návštěvníci tak dostali možnost prohlédnout si jeden z nejkrásnějších univerzitních kampusů v České republice, podívat se, jak to chodí na jednotlivých fakultách, a přesvědčit se, že studium na ČZU je skvělou volbou. Připraven byl rozmanitý program.

Další termín Dnů otevřených dveří se uskutečnil v pátek 22. března. Příjem přihlášek ke studiu na ČZU končí 31. března.

Provozně ekonomická fakulta

Dny otevřených dveří nabídly tradiční program. Provozně ekonomická fakulta si nachystala besedy se zástupci fakulty o studijních oborech a studiu na PEF, prohlídky fakulty a procházku po areálu. V průběhu obou dní se také zájemci mohli zastavit u studijních referentek a zeptat se na vše, co je zajímavá, nebo si například vyzkoušet virtuální realitu. V rámci Dnů otevřených dveří na Provozně ekonomické fakultě měli návštěvníci možnost si po celou dobu konání prohlédnout stánek Zeptej se PEFáků v atriu. K dispozici také byli současní studenti a bylo tak možné

zeptat se na jejich zkušenosti, dojmy a zážitky ze studia na fakultě. Uchazeči se mohli vyfotit u fotostěny třeba i se sovou - maskotem PEF, dát si čaj nebo kávu a dozvědět se víc o tom, co je zajímavá.

Fakulta agrobiologie, potravinových a přírodních zdrojů

Uchazeči dostali možnost si prohlédnout Fakultu agrobiologie, potravinových a přírodních zdrojů v rámci komentovaných prohlídek. Na programu byly také informační přednášky. Ve vestibulu hlavní budovy fakulty byla připravena expozice s informačními pa-

nely, audiovizuální projekcí, brožurami i letáky. Po celé dopoledne bylo pro zájemce otevřeno studijní oddělení.

Technická fakulta

Technická fakulta zvala uchazeče o studium na prohlídky laboratoří jednotlivých kateder. Prohlídkám zázemí fakulty vždy předcházela prezentace o možnostech studia na fakultě. Návštěvníkům se také ve vstupních prostorách fakulty představila studentská formule CULS Prague Formula Racing, polní roboti, Dron Team a plantograf KEA.

Fakulta životního prostředí

Do dvou částí rozdělila svůj program lednových Dnů otevřených dveří Fakulta životního prostředí. Informativní část nabídla prezentaci a diskusi s děkanem fakulty profesorem Vladimírem Bejčkem. Zájemci se na nich dozvěděli to nejdůležitější o studiu na fakultě, oborech a podmínkách přijímacího řízení. Ukázková část představila výsledky výzkumných projektů či zajímavé bakalářské a diplomové práce. Uchazeči se seznámili s chodem jednotlivých kateder a navštívili zázemí fakulty.

Fakulta lesnická a dřevařská

Fakulta lesnická a dřevařská v rámci programu nabídla informační přednášky o studiu. Pro zájemce byli připraveni studijní referenti, návštěvníci si také mohli prohlédnout záze-
mí fakulty, vyzkoušeli si simulátor harvestoru, podívali se do provozu dřevařských dílen, seznámili se s taxidermickými preparáty či živými exotickými zvířaty.

Fakulta tropického zemědělství

Uchazeči o studium na Fakultě tropického zemědělství se mohli dozvědět to nejdůležitější o možnostech studia a oborech u připraveného infostánku. Návštěvníci si mohli prohlédnout laboratoře i botanickou zahradu. Připraven byl také stánek spolku Derbianus Conservation, který se zabývá záchranou antilopy Derbyho, a férová káva od spolku Be-Fair na ČZU. K vidění byly také ukázky antilopích rohů a kůží.

Institut vzdělávání a poradenství

Institut vzdělávání a poradenství, který sídlí v Malé Chuchli, otevřel své dveře veřejnosti po oba dva dny vždy od 9 hodin.

Kampus ČZU patří k nejekologičtějším na světě, ukázal mezinárodní žebříček

Česká zemědělská univerzita se umístila na 46. místě na světě v prestižním žebříčku UI Green Metric World University Rankings 2018. Žebříček vyhodnocuje, jak jsou univerzity ohleduplné k životnímu prostředí.

UI Green Metric World University Rankings je jediný žebříček na světě, který hodnotí, jak univerzity rozvíjejí svou infrastrukturu i vzdělávání s ohledem na životní prostředí. Česká zemědělská univerzita skončila na 46. místě, ze zapojených českých univerzit má ČZU dokonce prvenství. „Nejlepší hodnocení jsme obdrželi v kategorii odpadů, a to díky systému třídění odpadů či programu zaměřenému na redukci plastů,“ uvedl prorektor ČZU pro mezinárodní vztahy profesor Michal Lošťák. Česká zemědělská univerzita se totiž kromě jiného v nedávné době jako jediná univerzita zapojila do kampaně Ministerstva životního prostředí Dostbyloplastu.

Druhou nejlépe hodnocenou kategorií pak byla energie a klimatická změna. Tedy

například zavádění zelených a chytrých technologií v budovách v rámci areálu univerzity. „V kampusu máme vlastní mokřad, který zachytává vodu ze střech. Systém se využívá jak pro výzkum, tak při výuce,“ uvedl rektor ČZU profesor Petr Sklenička. Některé z budov mají zelenou střechu, chytré technologie se využívají i při stavbách nových pavilonů. Například nový pavilon Fakulty tropického zemědělství bude mít tzv. energopiloty a na střeše budou fotovoltaické panely. Dobrých výsledků ČZU dosáhla i v dalších kategoriích, jako je například výuka.

Žebříček celkově zhodnotil šest indikátorů, mezi nimiž byla samotná infrastruktura, energie a klimatická změna, odpad, voda, doprava a výuka. V podsektci, která soustředila pouze univerzity sídlící v suburbánním

prostředí, se poté ČZU umístila jako sedmnáctá. „Dlouhodobě se snažíme o kroky, které sníží náš vliv na životní prostředí, v roce 2018 jsme například uspořádali soutěž pro studenty, kde dostali možnost vymyslet, jak v tomto směru vylepšit kampus. Naistalovali jsme velké filtrační zařízení na vodu a podobně,“ shrnul snahy univerzity rektor Petr Sklenička. Studenti ČZU se také účastnili mezinárodní soutěže v Nizozemsku, jejímž cílem bylo navrhnout k životnímu prostředí ohleduplnou proměnu brownfieldu v Rotterdamu.

Česká zemědělská univerzita se žebříčku účastní od roku 2015. V roce 2017 skončila například na 58. místě, rok dříve se umístila 86., v hodnocení se tak každým rokem posouvá výše.

Příběhy našich univerzitních lip svobody

Naší hluboce zažitou národní tradicí jsou lípy svobody. Tato tradice se projevuje od roku 1918 v různě intenzivních vlnách, závislých na společenské potřebě připomenout si, že jsme Češi a že žijeme ve své dávné vlasti. Nadace Partnerství v rámci akce Hledejme způsoby, jak lidi spojovat evidovala ke konci října loňského roku 3119 památných lip s tím, že otevřením možnosti jejich dodatečné i nové registrace tento počet narůstá.

V našem univerzitním areálu máme tři takové lipové odkazy. Ve smyslu přichýlit se k lípě ve chvíli, když jde o národ, je nejvýznamnější pětice lip u auly. Vznikla spontánně, bez usnesení orgánů školy. Stromy dodaly ochotně naše školky v Kostelci nad Černými lesy. Nejsou tedy kupované, ale zrodily se v našich univerzitních školkách. Náradí také půjčilo naše rektorátní zahradnictví, ruce k práci se přihlásily samy. Vytyčení jsem zajistil dle vlastní úvahy, protože jsem byl tehdy zodpovědný za univerzitní sadové úpravy v poloze univerzitního centra, nikoliv někde v jeho okraji. Povzbuzením při výsadbě nám byly radostně bolestivé úsměvy těch, kdož kráčeli kolem.

Čas realizace (dopoledne) se z nějakých osudových souvislostí kryl s příjezdem dvou sovětských důstojníků a jejich vojenského doprovodu. Svým složením to tedy byl bojeschopný útvar, nejen kolegiální návštěva. Auto zůstalo stát u vchodu do rektorátu, kde byl tehdejší rektor prof. Dr. Ing. Emil Kunz, DrSc., požádán o uvolnění auly k promítání propagačních sovětských filmů pro studenty a suchdolskou veřejnost. Jednání bylo krátké, rektor jednoznačně nesouhlasil a vyprovodil návštěvu bez podání ruky ke dveřím rektorátu, znovu chladně

zopakoval nesouhlas a nezamával na shledanou. Kolem těch lip se pak chodilo celá léta s vynucenou anonymitou, mladší generace do dnešních dnů bohužel netuší, za jaké zcela zvláštní situace se sázely, jaká je v nich univerzitní duchovní síla, tradice a vzkaz do budoucích let. Profesor Kunz jako rektor byl následně vládnoucími, samozvanými (nezvolenými) zaměstnanci školy (tzv. „zdravým jádrem“) přinucen k veřejné omluvě před plně zaplněnou aulou. Sebekritiku přednesl tehdy velmi tiše, aby nebyla slyšet, seděl jsem ve druhé řadě před pódiem a stejně jako celý mlčící sál jsem pochopil, že nám na univerzitě jako připomínka svobody nastaly nové, ponižující časy normalizace. Pocit svobody hluboce milovaného Československa trval pouze padesát let.

Druhým vzkazem naší národní svobody jsou lípy vysazené pracovníky Technické fakulty a rektorátu v říjnu loňského roku. Událo se to spontánně, iniciativou „zdola“, vznikla nám tak lípa šestá, „mechanizační“ a sedmá, „rektorátní“, která je symbolickou součástí nově realizované Havlovy lavičky svobody v univerzitním centru. Staly se tak milými sestrami těch pěti o padesát let mladších u auly. Velkorysým díkůvzdáním lipám svobody je univerzitní převzetí odborné garance za akci

Nadace – 100 lip pro republiku, v rámci které jsme převzali odbornou garanci za výsadbu Aleje lip pod Řípem 17. listopadu loňského roku. Tichou a trochu rozpačitou otázkou zůstává: „Kolik že máme fakult?“ Všichni přece žijeme ze svobody, k níž se stále vracíme a bez které nemůžeme jako národ existovat.

Radostnou a inspirativní, do jisté míry svým způsobem i symbolickou „lipovou univerzitní událostí“ minulého jubilejního roku se stala skutečnost, že jeden z nejkvalitnějších pracovníků univerzitních školek v Kostelci nad Černými lesy Ing. Ondřej Ottomanský obhájil perfektní a mimořádně hodnotnou disertační práci řešící téma Zhodnocení rodu *Tilia L.* z pohledu zahradní a krajinářské architektury. Jako jeden z jejich oponentů mohu prohlásit, že se jedná o práci na neobvykle vysoké věcné úrovni a v duchovním – českém – pojetí i o zcela ojedinělou a mimořádnou. Jak s touto univerzitní hodnotou naložíme, jakou dáme možnost dalšího tvůrčího rozvoje tradice, ve které se snoubí vysoká odbornost s láskou k domovu a vlasti, to vše v rámci naší univerzity?

prof. Ing. Jiří Mareček, CSc.
(ČZU 1961–1971, 2001–2009)

Na pivo s doktorandy FAPPZ

Předposlední lednový den se konalo již druhé setkání doktorandů FAPPZ u piva s vedením fakulty. Pozvání přijala děkanka prof. Iva Langrová, CSc., i proděkanka pro vědu, výzkum a doktorské studium prof. Mgr. Ing. Markéta Sedmíková, Ph.D. Setkání organizují v neformálním duchu sami studenti doktorského studia. Účelem setkání je zvláště prohloubení mezikatedrových vztahů, výměna zkušeností, tipů i triků týkajících se vědy i úspěšného dokončení studia. Obě zástupkyně byly otevřené všem otázkám, vztahujícím se ke studiu, k vědě a fungování FAPPZ. Značná část dotazů byla směřována na zvyšující se požadavky na vědecké publikace v odborných periodikách.

ČZU lákala studenty na veletrhu Gaudeamus

Už na konci března končí možnost podávání přihlášek na naši univerzitu. Proto se ČZU zúčastnila lednového termínu Evropského veletrhu pomaturitního a celoživotního vzdělávání Gaudeamus. Veletrh se jako každoročně konal v pražských Letňanech, v termínu 22.–24. 1. Vzhledem k tomu, že se naše univerzita nachází právě v Praze, bylo nutné, abychom se zde prezentovali. Z toho důvodu byly prostřednictvím svých zástupců prezentovány všechny fakulty i institut. Proběhla také přednáška pro studenty středních škol, jejímž cílem bylo představení univerzity, jednotlivých fakult a institutu, nabízených oborů, možností studia a přiblížení krás našeho zeleného a stále živého kampusu.

Agrotrh práce 2019

Studenti potřebují praktické zkušenosti. Agrotrh práce 2019 nabízí možnost připravit se na reálný pohovor přímo v prostředí fakulty. Organizátoři mimo firemní prezentaci, v podobě stánků před posluchárnami, připravili možnost „fiktivních“ pohovorů přímo se zástupci skutečných společností. Na konci pohovoru se zájemce dozví zpětnou vazbu nebo dostane rovnou nabídku práce! Přijďte 9. dubna od 10.00–15.00 na Fakultu agrobiologie, potravinových a přírodních zdrojů k posluchárnám AI–AIV. Aktuální nabídky práce a další informace najdete na agroprace.cz.

ČZU přispívá k udržitelnému zemědělství v západní a střední Zambii

Od roku 2018 se FTZ a FAPPZ podílejí na implementaci tří projektů v Zambii, a to v úzké spolupráci s Charitou ČR, Univerzitou Barotseland, Lima Links a Big Terrou. Cílem je v následujících letech společně s místními farmáři, družstvy a úřady zajistit udržitelnou produkci kvalitních potravin a zlepšit výživu domácností. Role ČZU spočívá zvláště ve zvyšování přidané hodnoty základních potravin a jejich diverzifikace, zavedení vhodných zpracovatelských technologií a zlepšení marketingu. Veškeré přístupy se opírají o místní a často opomíjené druhy rostlin a také tradiční znalosti obyvatel.

Africký mor prasat v ČR zastaven

Doktor Miloš Ježek, člen Katedry myslivosti a lesnické zoologie, se zúčastnil konference s názvem Preparing European Hunters to Eradicate African Swine Fever pořádané Evropskou komisí. Na konferenci vystoupili např. eurokomisař Vytenis Andriukaitis, poslanec Evropského parlamentu Karl-Heinz Florenz. Miloš Ježek prezentoval opatření realizovaná v souvislosti s eradikací afrického moru prasat v České republice s důrazem na význam myslivců a mysliveckého výzkumu v krizovém managementu této nebezpečné nákazy. ČR zatím zůstává jedinou evropskou zemí, které se podařilo africký mor zastavit, a jak to vypadá, i úspěšně eradikovat.

Workshop na Provozně ekonomické fakultě

Dne 24. ledna se na PEF ČZU v Praze pod odbornou garancí Katedry informačních technologií a sdružení Plan4all konal workshop Velká a otevřená GI data a otevřený GI software pro potřeby chytrých regionů a měst, chytré dopravy a chytrého zemědělství. Akce proběhla za podpory PEF ČZU v Praze a řady partnerů, např. CSITA, CAGI, Geomatika, CCSS, HS-RS, Wirelessinfo, Lesprojekt, Club of Ossiach. Hlavním tématem workshopu byla prezentace praktických výsledků dosažených s pomocí výzkumných projektů, seznámení s novými trendy a demonstrace vyvíjených nástrojů a otevřených dat. Část workshopu byla věnována představení výsledků z hackathonu, který se na PEF konal od 21.–23. ledna, a dalším aktivitám sdružení Plan4all.

Schůzka zemědělských akademií v italské Florencii

Zástupci zemědělských akademií se 22. a 23. 11. 2018 sešli v italské Florencii na 10. plenárním zasedání Unie evropských zemědělských akademií (UEAA – Union of European Academies for Applied Sciences Applied to Agriculture, Food and Nature). Českou republiku zastupovali prof. Vilém Podrázský (bývalý předseda a člen výboru) a prof. Milan Slavík jako pozvaný prezentující. Hlavním tématem byla totiž kromě běžné agendy problematika odborného školství. Dalším výstupem byla deklarace podporující genetický výzkum a aplikace v EU, která si sama staví bloky v dané oblasti a výrazně ztrácí konkurenceschopnost ve světovém měřítku.

V Letňanech byla cítit vůně dřeva

Na pražském výstavišti v Letňanech byla cítit vůně dřeva a FLD u toho nemohla chybět. Ve dnech 7. až 9. února se uskutečnil již 12. ročník veletrhu dřevěných staveb, konstrukcí a materiálů FOR WOOD. Dřevo bylo cítit i z veletržního stánku FLD. Návštěvníci si mohli odnést dřevěné propagační předměty vyrobené v Laboratoři zpracování dřeva Dřevařského pavilonu FLD a také mnoho informací o vědecko-výzkumných projektech a studijních programech zaměřených na dřevařství. Účastníci si mohli také vyzkoušet poznávání makro- a mikroskopických vzorků dřeva. Velký zájem byl o nový studijní program Dřevěné konstrukce a stavby na bázi dřeva.

Rekonstrukce pomníku Benedikta Roezla

Autorské dílo docenta Matouše Jebavého z Katedry zahradní a krajinné architektury FAPPZ získalo ocenění v rámci hodnocení Registru uměleckých výstupů MŠMT. Realizace pomníku Benedikta Roezla na Karlově náměstí v Praze dostala nejvyšší možné ocenění AMX, byla tedy označena jako umělecké dílo mezinárodního významu, přinášející objevná řešení. Docent Jebavý vyřešil statiku pomníku, zrekonstruoval jeho základy i kamennou dlažbu, zrestaurovány a doplněny byly všechny kamenné i kovové součásti pomníku. Vlastní sousoší významného českého botanika, zahradníka a cestovatele Benedikta Roezla bylo zrestaurováno za účasti významného restaurátora Martina Širokého.

ERIES Journal v databázi Scopus

Časopis Journal on Efficiency and Responsibility in Education and Science (www.eriesjournal.com) vydávaný Provozně ekonomickou fakultou ČZU v Praze byl nově indexován v databázi Scopus. Jedná se o další krok v posilování pozice časopisu, který fakulta vydává již 11 let. Časopis byl v roce 2017 vybrán také do Emerging Sources Citation Index databáze Web of Science a aktuální indexace potvrzuje, že úsilí redakční rady je zaměřeno správným směrem. Efektivnost a zodpovědnost ve výuce jsou témata společná pro všechny obory. Sdílením výsledků v této oblasti může pomáhat určovat budoucnost časopisu každý pedagog nejen z ČZU.

Robotický tým ČZU míří za oceán do podzemí

Robotický tým ČZU má za sebou řadu úspěchů na mezinárodních soutěžích. Když přišel Martin Dlouhý s nápadem zúčastnit se soutěžního klání, které vyhlásila americká DARPA, všichni souhlasili. DARPA je agentura ministerstva obrany USA se zaměřením na výzkumné projekty v oblasti nových vojenských technologií. Na týmy čekají úkoly v náročných podmínkách podzemí. SubT Challenge je rozvržená na tři roky a skládá se ze tří různých prostředí: Tunnel Circuit, Urban Circuit a Cave Circuit. Cílem robotů je jednak mapovat předem neznámé prostředí a dále lokalizovat různé předměty. Hodnocena bude jak přesnost lokalizace, tak dostatečná včasnost reportu. Úspěchem byla bezesporu už kvalifikace do soutěže.

Festival vína na ČZU

Asociace studentů při ČZU v Praze pořádala 28. listopadu 2018 již už tradiční Festival vína v menze ČZU. Studenti, pedagogové a přátelé univerzity mohli zažít moravskou atmosféru přímo v kampusu univerzity. Za doprovodu cimbálové muziky Michala Horskáka se degustovala česká a moravská vína. Návštěvníci měli možnost ochutnat celkem 60 druhů vín od 12 různých vinařství. Tradičně bylo možné degustovat také vína z ČZU, pocházející z vinařského střediska v Chloumku u Mělníka. Z velikého výběru návštěvníci hlasovali i o TOP vzorek, který tentokrát vyhrálo víno z Vinařství Tesařík.

Česká zemědělská univerzita hostila setkání rady členů Agrinatura

A sociace Agrinatura propojuje evropské univerzity a výzkumné organizace se společným zájmem podporovat rozvoj zemědělství udržitelným způsobem a s cílem zlepšit životy lidí zemědělstvím ovlivněných např. formou projektů. Ve dnech 9. a 10. ledna 2019 se na půdě České zemědělské univerzity v budově Fakulty tropického zemědělství sešla rada členů Agrinatura, aby prodiskutovala budoucí kroky k udržitelnému zemědělství. U příležitosti tohoto setkání se představila nově nastupující tajemnice pro Agrinatura Ing. Tereza Slámová a zaznělo také poděkování za dosavadní práci tajemnice Ing. Anně Kroutilové.

Budoucností pro malé a střední podniky je spolupráce a kreativita

Provozně ekonomická fakulta ČZU v Praze je partnerem projektu ERASMUS+ INCREMENTA Innovation and Creativity Mentality Advancement in SMEs, do kterého jsou zapojeny vzdělávací instituce ze sedmi evropských zemí (ČR, Irsko, Řecko, Maďarsko, Španělsko, Bulharsko a Polsko). Projekt je určený pro podniky, školitele, výcvikové a vzdělávací organizace a akademiky, kteří se zabývají inovacemi v podnikání. Cílem je vyvinout a šířit inovativní nástroje týkající se managementu spolupráce a kreativity v malých a středních podnicích. První setkání všech partnerů proběhlo v listopadu 2018 na půdě Provozně ekonomické fakulty ČZU.

Workshop Lesy bezpilotně

Začátkem listopadu 2018 měli studenti FLD a lesnická odborná veřejnost možnost navštívit již pátý ročník workshopu Lesy bezpilotně 2018, který byl pořádán ve spolupráci s ČVUT a VLS ČR, s. p. Cílem dvou-denního workshopu bylo seznámit účastníky s praktickým využitím dronů, které jsou při dodržení platných předpisů považovány za nejbezpečnější snímkovací prostředky na malých a středních plochách. První den se účastníci v prostorách FLD seznámili s jednotlivými snímkovacími procesy v lesnictví, se stavem současné legislativy a druhý den měli možnost vyzkoušet si své pilotní dovednosti v arboretu FLD v Kostelci nad Černými lesy. Na další ročník workshopu se můžeme těšit již letos na podzim.

Virtuální univerzita třetího věku má další absolventy

Studijní cyklus Virtuální univerzity třetího věku Svět okolo nás, kterou pro senior-ské posluchače organizuje PEF ČZU v Praze, ukončilo v zimním semestru akademického roku 2018/2019 celkem 619 posluchačů ze 141 konzultačních středisek. Slavnostní promoce proběhla v Konferenčním sále Studijního a informačního centra 18. ledna 2019. Osvědčení o absolutoriu VU3V zástupcům jednotlivých konzultačních středisek předal Ing. Martin Pelikán, Ph.D., děkan PEF ČZU v Praze. Všem úspěšným absolventům gratulujeme. Více informací o kurzech na e-senior.czu.cz.

Konference Ochrana ohrožených druhů v praxi

Fakulta životního prostředí a Agentura ochrany přírody a krajiny ČR uspořádaly 5. února již pátou společnou konferenci k vybraným otázkám praktické ochrany přírody. Jak název Ochrana ohrožených druhů v praxi napovídá, delegáti se v kongresovém sále SIC tentokrát seznámili se záchrannými programy, které AOPK administruje. Kromě osmi již uskutečňovaných programů jsou nyní v přípravě další – pro vydrnu, bobra či vlka nebo pro druhy regionálně ohrožené vyhynutím, jako je tetřev hlušec. Na čtyři stovky účastníků z řad pracovníků ochrany přírody či studentů doplnili profesionálové z podniků povodí, krajských, městských i obecních úřadů a další.

ČZU strategicky podporuje přípravu projektových žádostí do H2020

Pod názvem Jak proměnit projektovou ideu na konkurenceschopný projektový záměr do H2020 proběhl 12. a 13. března na ČZU dvoudenní workshop pro vědce z Rakouska, Švédska, Polska a ČZU. Společně se zaměřili na chystané výzvy v roce 2020 v oblasti lesnictví a dřevařství. Cílem bylo naučit se číst důrazy výzev a společně vytvářet koncept projektů, které by reálně bylo možné příští rok uplatnit. Workshop také zahrnoval kulatý stůl s hodnotiteli, úspěšnými koordinátory a zástupci firem zajímavících se o inovace. Seminář připravili členové Projektových center ELLS univerzit ve spolupráci s FLD. Na workshop pak ještě navázaly exkurze do laboratoří různých fakult ČZU.

Fotograf Ondřej Prosický představuje živočichy latinskoamerických tropů

Fotograf Ondřej Prosický vystavuje v atriu Fakulty životního prostředí v budově MCEV pestrobarevnou mozaiku svých snímků zvířat tropů Latinské Ameriky. Od 1. února do konce března tak výstavní stěna ožívá výjevy ze života jedinečné fauny Neotropis, které autor v uplynulých letech při svých cestách zveřejnil. Prosický se ve své tvorbě zaměřuje na fotografování divoké přírody. Na snímcích chce nápaditě zaznamenat chování zvířat v jejich přirozeném prostředí. Workshopy a expedice zaměřené na fotografování přírody organizuje od roku 2006, snímky publikuje v médiích a má za sebou více než čtyři desítky autorských výstav.

ČZU signatářem Rámcové dohody o spolupráci pražských vysokých škol v environmentální oblasti

Koncem roku 2018 byla rektory pěti pražských veřejných vysokých škol (ČZU, ČVUT, VŠE, VŠCHT, UK) podepsána rámcová dohoda o spolupráci v environmentální oblasti. Hlavním cílem dohody je podpořit vzájemnou informovanost studentů, pedagogů a výzkumných pracovníků, kteří se věnují výzkumu a výuce problematiky životního prostředí a udržitelného rozvoje, vytvořit podmínky pro možnou spolupráci a zkvalitnit nabídku studijních možností. Prostředkem pro dosažení těchto cílů je vytvoření interdisciplinárního prostoru pro vzájemné sdílení poznatků a informací ve výzkumu a vzdělávání v environmentální oblasti. Dohoda otevírá v tomto směru nové možnosti, např. tvorbu společné nabídky kurzů (formou klasických studijních předmětů, seminářů nebo letních škol) environmentálního vzdělávání z existujících studijních programů zúčastněných vysokých škol, jejich fakult a součástí. To by vybrané kurzy na ČZU otevřelo pro zájemce z jiných zúčastněných vysokých škol a naopak umožnilo studentům ČZU absolvovat v rámci jejich studia vybrané kurzy na partnerských univerzitách.

ČZU prohlubuje spolupráci s Lesy České republiky

Česká zemědělská univerzita v Praze uzavřela s Lesy ČR memorandum o spolupráci. Dohodu podepsali rektor ČZU Petr Sklenička a generální ředitel Lesů ČR Josef Voják v pátek 18. ledna. Univerzita s Lesy ČR prohloubí spolupráci v řadě oblastí. Instituce se propojí zejména ve vědecko-výzkumné činnosti. „Společně řešenými tématy budou především kůrovcová kalamita a sucho, které české lesy dlouhodobě sužují,“ popsal rektor ČZU Petr Sklenička. Dalším z cílů je vydávání edukačních materiálů. „Budeme spolupracovat při přípravě a vydávání učebních materiálů pro studenty i odbornou veřejnost,“ upřesnil rektor. Partneri také budou organizovat odborné semináře a praxe. Lesy ČR budou kromě jiného zajišťovat lokality pro odborné exkurze a praxe pro studenty a akademický sbor ČZU.

1. místo – Aleš Rada

2. místo – Eliška Vydarená

Nejlepší foto zvířecího kamaráda

Studenti FLD se mohli v zimním semestru zapojit do fotosoutěže, kterou pro ně fakulta připravila. Téma znělo „Nejlepší foto zvířecího kamaráda“. Do soutěže přišlo 99 fotografií, které byly zařazeny do hlasování probíhající na Facebooku formou „like“ od ostatních uživatelů. Kromě udělení 1.–3. místa byla připravena také Cena děkana FLD a vzhledem ke kvalitě soutěžních fotografií byla udělena také Mimořádná cena děkana FLD.

3. místo – Ondřej Kalina

Mimořádná cena děkana FLD – Přemysl Ryneš

Cena děkana FLD – Marek Mejstřík

A jaký byl rok 2018 v podnikatelském inkubátoru ČZU Point One?

V roce 2018 přijal inkubátor 11 nových projektů z řad studentů i absolventů a celkem pomohl v rámci inkubačního procesu 21 členům v jejich podnikání. Proběhla řada akcí – workshopy, individuální konzultace, setkání členů, ale i akce pro širokou veřejnost v čele s Fuckup night, Hlavou proti zdi, Meet & Eat nebo tradiční Demo day. Z důvodu mateřské dovolené odešla na konci roku Gabriela Kolářková, která Point One vedla od jeho založení, a přišla nová posila a duše inkubátoru Jaroslava Glaserová. Inkubátor získal dotaci na rozšíření a zkvalitnění poskytovaných služeb i svých prostor a v roce 2019 ho čeká velká přestavba. V roce 2018 jsme do dění okolo inkubátoru zapojili stovky studentů, členové se zúčastnili několika soutěží, pokračovali jsme v psaní blogu studentpodnikatelem.cz, byli jsme aktivní na webu pointone.czu.cz i na sociálních sítích, a to nejdůležitější – stále nás to baví!

